І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St Jersey City, N. J.
Тел.: HEnderson 4-0237
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку: BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXVIII Ч. 232. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 6-го ГРУДНЯ 1961 6 ЦЕНТІВ — 6 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, DECEMBER 6, 1961 No. 232. VOL. LXVIII.

ЗАПОВІДАЮТЬ ЗУСТРІЧ КЕННЕДІ З МЕКМІЛЛЕНОМ НА БЕРМУДАХ 21 ГРУДНЯ

ПРЕЗИДЕНТ МАЄ ВІДВІДАТИ ВЕНЕСУЕЛЮ І КОЛЮМБІЮ

Вашингтон. — 4-го грудня з Білого Дому повідомили, що президент Кеннеді 21-го грудня ц. р. зустрінеться з англійським прем'єром Мекмілленом на Бермудських островах. Це буде вже четверта зустріч Президента з англійським прем'єром. 5-го і 6-го грудня президент Кеннеді має відвідати Ню Йорк, де буде присутній на прийнятті Крайового Футбольного Т-ва, і де має промовляти на Конвенції Т-ва Продуцентів. З Білого Дому повідомляють, що Президент перед поїздкою на Бермуди поїде на кілька днів з державними візитами до Колюмбії і Венесуелі. Дата цих візит ще не є устійнена, але правдоподібно вони відбудуться між 15-им і 18-им грудня ц. р. З Білого Дому заявили, що в останніх днях відчувалась потреба виміни думок між Президентом і англійським прем'єром, бо вже відбулися подібні зустрічі інших державних мужів. Кеннеді розмовляв із німецьким канцлером Аденауером, Мекміллен конферував із президентом де Голем, і має бути виміна думок між Аденауером і де Голем. Вже тепер можна сказати, що предметом розмов між Кеннеді і Мекмілленом буде справа Берліну і Німеччини. З Лондону подають, що на конференції на Бермудах порушать і інші проблеми світової політики, такі як напруження в південно-східній Азії, справа роззброєння та проблема кантролі атомової зброї. Мабуть обговорюватимуть також справу Европейського Спільного Ринку та відношення до неї ЗДА і Англії. В Ню Йорку в середу 6-го грудня Президент має промовляти на тему закордонної торгівлі ЗДА та про відношення американської економіки до европейських економічних об'єднань. В середу по полудні Президент полетить до Палм Біч на Флориді, де переночує у свого батька, а в четвер полетить до Маямі Біч, де промовлятиме на Конвенції Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій.

ЗДА перевели нову пробну атомову експльозію

Вашинґтон. — Комісія Атомової Енерґії повідомила 3-го грудня, що в Неваді переведено під землею нову пробну атомову експльозію. Це повідомлення опубліковано кілька годин після того, як СССР остерігав через пресову аґенцію ТАСС, що комуністи переводитимуть пробні атомові експльозії, якщо Захід переводитиме пробні вибухи хоч би навіть і під землею. ЗДА перевели пробний вибух бомби, що має силу 20.000 тонн вибухового матеріялу ТНТ, це значить є така сильна, якою була перша американська атомова бомба, скинена на Гірошіму в 1945-му році. Представники уряду не турбуються совєтською осторогою, бо вони вже її чули давніше. Представник державного департаменту заявив, що уряд ЗДА не знає, чи СССР взагалі припинив свої пробні експльозії і тому ЗДА рішені „переговорювати про припинення пробних вибухів із належною контролею, але одночасно будуть переводити пробні вибухи".

Раск сприяє проєктові перенесення деяких аґенцій ОН до Берліну

Об'єднані Нації. — Державний секретар Дін Раск заявив в телевізійному інтерв'ю п. н. „Пресова конференція коледжу", що він ставиться прихильно до ідеї перенесення частини аґенцій Об'єднаних Націй до Західнього Берліну, як до одної з ґарантій запевнення волі Західньому Берлінові. Він признав, що з такого перенесення частини діяльности ОН до Західнього Берліну може буде багато користей для того міста і для вільної його комунікації із зовнішнім світом. Зате Дін Раск спротивився ідеї, яку підтримують Совєти, щоб до Західнього Берліну взагалі перенести й централю Об'єднаних Націй.

Ніксон почав виборчу кампанію атакою на високі податки і бюрократію

Санта Марія, Каліфорнія. — Колишній віце-президент Ричард М. Ніксон почав виборчу кампанію тим, що виступив проти збільшуваної злочинности в стейті, високих податків і поганої бюрократії. Промовляючи на зборах партійних провідників, Ніксон сказав, що каліфорнійський стейт потребує такого уряду, що дбав би в першу чергу про добро стейту, а не оглядався б на те, що робить федеральний уряд, і що могло б подобатися федеральному урядові. На пості губернатора, казав Ніксон, могла б працювати така людина, яка має міжнародний і крайовий досвід, і яка бачить ту загрозу, яка йде від централізованого уряду у Вашинґтоні. Ніксон є за смертну кару, бо вона зменшувала б число злочинів. Теперішній губернатор демократ Едмунд Бравн є проти смертної кари.

НОВООБРАНІ 4-им СОБОРОМ УПЦЕРКВИ ЧЛЕНИ ЦЕРКОВНОГО ПРАВЛІННЯ

Ню Йорк. — Четвертий Собор Української Православної Церкви в ЗДА, що відбувся тут в днях від 30-го листопада до 3-го грудня ц. р., мав на своїм порядку нарад вибір нового Церковного Правління.

До Митрополітальної Ради УАПЦеркви в ЗДА, крім Владики Митрополита Іоана і Архиєпископів Мстислава, Геннадія і Володимира — вибрані: протопресвітер Лев Весоловський — Ню Йорк, протопресвітер Іван Савчук — Филаделфія, митрофорний протоієрей Федір Білецький — Шикаґо, протоієрей Григорій Пип'юк — С. Бавнд Брук, Н. Дж., протоєрей Микола Лящук — Дітройт, протоєрей Ст. Біляк — Пассейк, Н. Дж., протоієрей Микола Федорович — Ембридж, Па., протоієрей Артемій Селепина — Нюарк, Н. Дж., протоієрей Іван Шнудер — Ліндора, Па., протоієрей Богдан Желехівський — С. Бавнд Брук, Н. Дж., протоієрей Стахій Шадинський — Бавнд Брук, Н. Дж., о. Орест Кулик — Шикаґо, брат Степан Капелюх (Укр. Правосл. Ліґа в ЗДА), сестра Людмила Івченко (Центральне Сестрицтво в ЗДА), брат Василь Завітневич (Науково - Богословський Інститут), брат Іван Марчишин — Пассейк, Н. Дж., брат Микола Сикута — Лорейн Огайо, брат Осип Воробець — Нюарк, Н. Дж., брат Володимир Герасименко — Боффало, Н. Й., брат Сергій Захвалинський — Трентон, Н. Дж., брат Олександер Палажій — Трентон, Н. Дж., брат Мирон Янюк — Нюарк, Н. Дж. Контрольна Комісія: прот. Теодор Форостій — Ковтевіл, Па., о. Михайло Запаринюк, Трентон, Н. Дж., о. Василь Дяків — Шерон, Па., брат Богдан Грицишин — Филаделфія, брат Іван Олійник — Майнерсвіл, Па., брат Петро Лихошерст — Боффало, Н. Й., брат Іван Лютий - Лютенко — Бавнд Брук, Н. Дж. Церковний Суд: протопресвітер Олексій Потульницький — Сиракюз, Н. Й., протопресвітер Федір Борецький — Вилиментик, Конн., протоієрей Василь Олійник — Йонґставн, Огайо, протоієрей Володимир Буката — Нюарк, Н. Дж., брат Анатолій Котович — С. Бавнд Брук, Н. Дж., брат Гнат Марчак — Ню Йорк, брат Степан Коцюба — Мінеаполіс, Мін. На Голову Консисторії УПЦеркви в ЗДА — через аклямацію — обрано Впреосвящен. Владику Архиєпископа Мстислава.

АДВОКАТ ІВАН ФЛИС ОБРАНИЙ НА ГОЛОВУ ОКРУЖНОГО КОМІТЕТУ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ В НЮ ЙОРКУ

Ню Йорк. — Минулої п'ятниці, 1-го грудня, тут, в приміщенні Народного Дому, відбулися річні загальні збори окружної союзової організації Ню Йорку і його околиці, яка об'єднує 36 Відділів УНСоюзу із майже десяти відсотками всього членства цієї найбільшої української організації поза Україною. В результаті зборів, в яких взяли участь 56 уповноважених делеґатів Відділів та численні гості з ближчої і дальшої околиці, адв. Іван Флис був обраний на голову цієї однієї з найбільших союзових округ.

Збори відкрив дотеперішній двократний голова Округи, теперішній головний предсідник УНСоюзу, Йосип Лисогір, який передав керму зборів обраному голові зборів Іванові Флисові, відомому нюйоркському адвокатові й видатному організаторові союзового членства. Секретарем обрано Василя Никифорука. Після звітів, які склали голова Й. Лисогір, містоголови Марія Демидчук і д-р В. Вишиваний, секретарі В. Никифорук і В. Цюпа, касир Г. Яремчук і орган. референт д-р В. Палідвор, контрольна комісія, за посередництвом свого голови мґр І. Винника, запропонувала звільнення управі, що приявні однодушно апробували. Після цього С. Ковальчук інформував про працю стипендійного союзового фонду. В дискусії порушено ряд актуальних питань союзової і загальної громадської праці на терені округи. Забрали голос А. Копистянський, П. Марко, д-р В. Вишиваний, мґр М. Шпитко, В. Цюпа, В. Кловсник, В. Хоміцький, Г. Яремчук, І. Сидор і ін. На поставлені запити відповів п. Й. Лисогір.

Голова зборів окремо привітав приявних головних урядовців УНСоюзу: гол. предсідника Р. Лисогора, гол. секретаря Я. Падоха та гол. контролерів І. Кокольського зі стейту Ровд Айленд і П. Кучму з Ню Йорку, як також заслуженого організатора УНСоюзу М. Ткачука з Шикаґо. І. Кокольський і М. Ткачук привітали збори та побажали їм успіху в нарадах і дальшій праці округи.

Гол. секретар Я. Падох в окремій доповіді дав характеристику нюйокської округи.

(Закінчення на стор. 4-ій)

А. Шаран очолює Комітет Відділів УНС Надгудсонської Округи

Джерзі Сиֹті. — Антін Шаран, довголітній передовий громадський діяч в цьому місті, був обраний на голову Комітету Відділів Українського Народного Союзу Надгудсонської округи в результаті загальних зборів, що відбулися тут у приміщеннях місцевого Народного Дому минулої суботи, 2-го грудня. Два десятки делеґатів репрезентували на цих зборах Відділи УНС чч.: 25, 70, 170, 171, 213, 270, 281, 286, 287 і 380. Збори відкрив і ними проводив, у заступстві неприявного дотеперішнього голови Комітету неп. Стефановича, п. Микола Кормелюк, секретар 380-го Відділу УНС в Байоні та делеґат на попередні дві конвенції. На його заклик приявні вставанням з місць та хвилиною мовчанки вшанували пам'ять померлого в березні ц. р. гол. предсідника УНСоюзу сл. п. Дмитра Галичина, який брав участь у попередніх зборах Округи. Відкриваючи наради, п. Кормелюк зокрема привітав приявного на нарадах гол. секретаря УНС д-ра Ярослава Падоха. Протокол з попередніх нарад прочитав секретар Комітету п. Вол. Білик, описавши докладно їх перебіг та, зокрема, виступ сл. п. Д. Галичина. Після коротких звітів приявних членів Управи, з яких, між іншим, виявилось, що Комітет мав в касі понад 200 дол., та після прийнятого внеску Контрольної Комісії на абсолюторію дотеперішньої Управи, д-р Я. Падох виголосив доповідь, з'ясовуючи теперішній організаційний стан Округи та підкреслюючи ряд можливостей і потреб її дальшого розвитку. На цю саму тему промовляв коротко ред. А. Драган. Після цього відбувся вибір нової Управи, до якої ввійшли: Антін Шаран — голова, Мирослава Драган і Микола Кормелюк — заступники голови, Михайло Баран і Теодор Лютвіняк — секретарі, П. Костик — скарбник і В. Литвинка — організаційний референт, а Б. Білик, Ів. Грабар і Вол. Сохан — контрольна комісія. Після виборів відбулася обширна дебата над плянами праці в новому році, в якій взяли участь пп. Костів, І. Довгань, І. Грабар, В. Гіль, А. Басараб, М. Баран, В. Білик та інші. На запити відповідав Я. Падох. Новообраний голова округи А. Шаран подякував за вибір й заповів енерґійну діяльність, висловлюючи надію на повну співпрацю від всіх членів управи та від всіх відділів округи.

БЕЗУПИННІ ПРОВОКАЦІЇ В БЕРЛІНІ

Східньонімецький комуністичний режим висилає безупину на граничні пункти між Східнім і Західнім Берліном військові з'єднання, щоб вони ніби охороняли працю робітників над скріпленням берлінського муру, а насправді для провокування військових залог західних держав у Західньому Берліні. На фото: східньонімецькі вояки на граничному пункті Фрідріхштрассе.

СЛІДСТВО ВИЯВЛЯЄ ДАЛЬШІ ПОДРОБИЦІ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО СКРИТОВБИВСТВА Д-РА РЕБЕТА І СТ. БАНДЕРИ

Мюнхен. (вл) — Справа вияснення підступного вбивства сл. п. Степана Бандери, Голови Проводу ОУН, та українського політичного діяча д-ра Лева Ребета не сходить зі сторінок німецької преси. Про неї говориться в канцеляріях українських і чужинецьких установ, а німецька телевізія спробувала відтворити перебіг самого злочину, показуючи при тому деякі витяги з большевицьких фільмів, які мали на меті затуманити самий факт убивства і поширити якмога більше провокацій. Ця передача німецької телевізії, яку підготовив берлінський співробітник Гамбурзької студії п. Герц, була трансмітована по всій телевізійній сітці Союзної Республіки Німеччини в неділю 22 листопада ц. р. На основі цієї передачі, а також опублікованих в різних часописах інформацій, доповнених і підтверджених відповідальними німецькими чинниками, можемо подати ще такі додаткові інформації про вбивцю Сташинського та про самий перебіг злочину:

Богдан Сташинський походить з родини, яка була відома КҐБ, як антисовєтська. Сам він студіював у Львівському університеті і в 1950 році був затриманий разом з кількома студентами міліцією в поїзді за те, що їхав без залізничного квитка. Під час переслухання аґенти КҐБ запропонували Сташинському співпрацювати, загрожуючи високим засудом за „контрреволюцію", коли він від цього відмовиться. Сташинський пропозицію прийняв і дістав перше доручення: вислідити атентатчиків революційного підпілля, які вбили відомого зрадника українського народу Ярослава Галана. (Він уславився різними пашквілями, зверненими проти українського визвольного руху, української Католицької Церкви та української еміґрації). Виконавши це перше доручення, Богдан Сташинський був висланий у 1951 році в Київ до школи аґентів. Там він вивчив найперше німецьку мову, бо його головним завданням мала бути кур'єрська служба в Західній Европі. Поки, одначе, централя КҐБ вислала його на Захід, мусів він удосконалити знання мови в Німеччині. В 1954 році він опинився в Штарґарді, що лежить недалеко портового міста Штетіна (на землях, прилучених до Польщі після другої світової війни), а через кілька місяців „утік" до східнього Берліну з документами німця „Йозефа Леманна". Як такий був він висланий до фабрики в Хемніц, а коли втратив свій слов'янський акцент, повернувся 1956 р. до централі московських окупаційних військ в Карльсгорсті. Звідсіль він, залежно від потреб, виїжджав в наступних роках на Захід, розвозив пошту, випорожнював „мертві поштові скриньки", привозив аґентурі звіти тощо. Аж у 1957 році централя КҐБ дала йому доручення замордувати в Мюнхені українського

(Закінчення на стор. 4-ій)

У Филаделфії відбулася конференція голов і управ клітин СУСТА

Филаделфія. — В днях 2 і 3 грудня ц. р. у приміщеннях Інституту Технології ім. Дрекселя відбулася перша конференція голов і управ студентських громад і клюбів, об'єднаних в Союзі Українських Студентських Товариств Америки (СУСТА). В конференції взяло участь 55 студентів, представників різних товариств. Відкрив конференцію президент СУСТА Володимир Прибила, мол., і під час відкриття промовляли представник Національної Асоціяції Студенства ЗДА Шіп Робінсон, який говорив про працю цієї Асоціяції та про співпрацю із СУСТА, та головний предсідник УНСоюзу п. Йосип Лисогір, який накреслив напрямні відношення студенства до українського організованого життя, зокрема УККА та УНСоюзу. Після цього відбулись доповіді з дискусіями на тему „Об'єднання і координація української молоді в Америці", під проводом Ігоря Чуми і з дискутантами З. Голубцем та Ю. Савчаком, „Міжнародне студенство і визволення поневолених народів", під проводом Богдана Футея і з дискутантами Марусею Прибилою, Олегом Послушним і Євгеном Лащаком, і „Фонд Катедри Українознавства й українське суспільство", під проводом Тараса Хархаліса і з дискутантами Ларисою Ганущак і Степаном Хемичом. Після доповідей прийнято ряд резолюцій, які будуть проголошені згодом. У вечері в суботу 2 грудня відбувся бенкет з промовами і привітами і потім товариський вечір, програму якого виповнили виступи Ігоря Чуми, Р. Шведа та В. Петика. В неділю дня 3 грудня після Богослужень відбула свої наради головна управа СУСТА. В конференції в суботу й у вечірніх імпрезах брали участь крім представників студентських організацій теж гості з Клівленду, Сиракюз, Ню Йорку, Нюарку і Балтімору. Чистий дохід з імпрез призначено на видання англомовного журналу „Горизонти", присвяченого Тарасові Шевченкові.

ДЕ ҐОЛЬ ЧЕКАЄ НА АДЕНАУЕРА В СПРАВІ БЕРЛІНУ

Париж. — За газетними вістками, французький президент Шарль де Ґоль відмовився на конференції з британським прем'єром Мекмілленом у Лондоні в минулому тижні прихилитись до проєкту східньо - західньої конференції в справі Берліну поки він не розмовлятиме в цій справі з західньо - німецьким канцлером Конрадом Аденауером. Цей останній відклав свою подорож до Парижу на наступний тиждень з уваги на свою сильну перестуду. Аденауер буцім - то обіцяв президентові Кеннеді, що він переконуватиме де Ґоля про потребу переговорювати з Совєтами. Де Ґоль завжди стояв на становищі, що Москва штучно викликала Берлінську кризу і тому вона повинна проявити ініціятиву, як мирно ту кризу поладнати на базі сприйнятливій для Заходу. Де Ґоль буцім - то противиться теж постанові, зробленій на конференції Кеннеді й Аденауера, щоб взаємини між Західнім Берліном і Західньою Німеччиною поставити на новій базі, сформульованій на конференції з Совєтами. Проти такої постанови є теж рішуче сильна західньо - німецька соціялістична опозиція, яка вказує на небезпеку створення поруч із Західньою і Східньою Німеччиною ще „третьої держави" Західнього Берліну. Тому німецькі соціялісти рішуче обстоюють залеґалізування нинішньої конституційної постанови Західньої Німеччини, що Берлін є її частиною, — проти чого завжди були і є Москва і німецькі комуністи. Тим часом у Берліні продовжується холодна війна з щораз новими „інцидентами". Східньо - німецькі поліціянти зупинили вночі з неділі на понеділок три американські військові авта на терені Східнього Берліну і зірвали з них антени. У відплату американська військова поліція в Західньому Берліні зупинила наступного дня совєтське військове авто і притримала його понад годину. Совєтський полк. Соловйов негайно запротестував проти того випадку, дармащо він не відповідає на альянтські протести проти куди гірших виступів східньо-німецької поліції. Східньо-німецькі власті продовжують будування щораз вищих і щораз складніших застав задля скріплення „муру ганьби" в Берліні. З Гайдельберґу в Західній Німеччині вирушила 500 транспортними автами в сторону Західнього Берліну американська військова група 1,500 вояків з 19-ої дивізії піхоти, щоб заступити таку групу з 18-ої дивізії, яка прибула до Берліну 20 серпня ц. р.

СССР з черги шантажує Данію за її участь в НАТО

Москва. — В московських „Ізвєстіях" появилась стаття проти участи Данії в Організації Північно - атлянтійського пакту (НАТО) і, зокрема, проти її військової співпраці з Західньою Німеччиною. У тій статті, яка є виявом офіційного становища совєтського уряду, таврується Данію за її згоду на створення разом із Західньою Німеччиною спільного командування для Балтійського обширу в рямцях НАТО, що Совєти вважають загрозою для себе та „ускладненням ситуації" для невтральних сусідів Данії. Цей прозорий натяк на Фінляндію виправдує совєтський натиск на Фінляндію, щоб вона разом з СССР перевела військові розмови про „спільну оборону" проти здогадної небезпеки збоку Західньої Німеччини. Напастлива стаття „Ізвєстій" не вживає іншої термінології, як „німецькі мілітаристи", „мілітаристські кола", „німецький мілітаризм" і т. д. „Ізвєстія" закидають Данії, що вона „впускає на свою територію німецьких мілітаристів і таким чином створює для них випадну базу проти сусідніх країн". Таким чином — кажуть большевики — теперішня Данія вможливлює Німеччині осягнути мирно ті цілі, що їх вона змогла осягнути в 1940 році тільки воєнним походом проти скандинавських країн.

Мадярщина натякає на можливість звільнення кард. Міндсенті

Будапешт. — Мадярські комуністи запропонували, щоб відбути переговори з З'єдиненими Державами, в яких була б вирішена також справа кардинала Міндсенті. Між Мадярщиною і ЗДА формально існують дипломатичні взаємини, але Америка до цього часу не визнала комуністичного режиму прем'єра Кадара, встановленого після здавлення мадярської революції совєтськими танками, дармащо раніше вона визнавала передреволюційний комуністичний режим. Щоб виминути визнання режиму Кадара, якому американський амбасадор мусів би пред'явити свою вірчу грамоту, ЗДА не призначили туди від 1956-го року взагалі ніякого амбасадора; на чолі амбасади стоїть все ще тільки шарже д'афер. Перед революцією 1956 р. кардинал Міндсенті відсиджував досмертну в'язничну кару, на яку його засудили комуністи. Звільнений за революції, він скрився в американській амбасаді після її здавлення і від того часу відтіль не виходив. Перед будинком амбасади ЗДА стоїть комуністична поліція, готова негайно його арештувати. Комуно-мадярський віце - прем'єр Джіюля Каляй заявив на пресовій конференції з 30-ма західніми журналістами, запрошеними до Будапешту на кошт мадярського уряду, що Мадярщина рада б покращати відносини із ЗДА. Мадярські комуністи очевидячки готові амнестувати 69-літнього кардинала за ціну визнання їх режиму Америкою та при умові що Міндсенті виїде з Мадярщини.

В АМЕРИЦІ

● **Бюро погоди** передбачає, що в місяці грудні в східній половині стейтів ЗДА, що є на схід від Міннесоти і Ню Мексіко, буде погода тепліша від нормальної. Пересічна нормальна погода в грудні в чотирьох головних районах буває така: Ню Йорк — 35.7; Шикаґо — 28; Денвер (Колорадо) — 31.7 і Сан Франсіско — 49.3 ступня. В західній частині стейтів буде погода холодніша від нормальної. В стейтах південного сходу буде менше опадів як нормально буває в грудні, а на північному заході дощів і снігу буде більше як нормально. В стейтах на північному сході будуть нормальні атмосферичні опади.

● **Після смерти** сенатора-републіканця в стейті Ню Гемпшир виникає делікатна справа у зв'язку з найменуванням нового сенатора. Право іменувати нового сенатора має губернатор Веллі Павелл, який ще в 1950 році старався про сенаторський пост. Політичні кола гадають, що губернатор повинен найменувати на пост сенатора дружину покійного сен. Бріджеса — пані Долорес Бріджес. Але дехто гадає, що губернатор Павелл зрезиґнує зі свого становища на те, щоб його наступник президент стейтового сенату Семюел Ґрін міг найменувати його на сенатора до 1962-го року, коли можна буде вибрати нового сенатора до 1966-го року.

Колишній президент Айзенгавер заявив, що він підтримуватиме кандидатуру Джорджа Кебота Ладжа на сенатора стейту Массачусетс, яке опорожнив президент Кеннеді, і яке до 1962-го року займає найменований губернатором сенатор. Вже два члени родини Ладжів були сенаторами Массачусетс — дідусь і батько Джорджа Кебота Ладжа — Генрі Кебот Ладж старший і молодший.

● **В Каліфорнії** випробовували ракету, яка має бути ціллю протиракетній зброї „Ніке-Зевс". Ця проба мала подвійну ціль: випробувати радарові прилади і випробувати саму ракету, яку має знищити під час лету протиракетна ракета „Ніке-Зевс".

У СВІТІ

● **Генеральний секретар ОН** У Тант заявив, що Секретаріят Об'єднаних Націй виготовляє новий плян політики у відношенні до внутрішніх справ в Конґо. Він висловився при тому дуже зневажливо про катанґського президента Мойсе Чомбе, назвавши його незрівноваженою людиною, від якої можна всього сподіватися та на слові якого не можна полягати.

● **До Англії** прибуло за перших 10 місяців мин. року 57.000 нових кольорових іміґрантів. У цілому 1957 році було таких іміґрантів тільки 23.000. Кольорові іміґранти прибувають до Англії з „Британської Західньої Індії, з Індії, Пакістану, Західньої Африки і Східньої Африки.

● **Комуністична міська управа** Больоньї в Італії рішила залишити назву одної вулиці „Сталінґрадська вулиця" та не наслідувати большевиків і сателітських комуністів, які „десталінізують" свої міста. В Больоньї, столиці важкого промислу в Північній Італії, на 60 міських радних комуністи і союзні з ними ліві соціялісти мають 33 мандати.

● **Протикомуністична китайська** преса в Гонґ Конґу подає дальші подробиці про щораз нові спроби масової втечі з комуністичного Китаю та про трагічні сцени переловлювання таких груп комуністичними китайськими стежами. 29 осіб-втікачів згинули, коли комуністи обстріляли баржу, якою вони хотіли продістатись до португальської кольонії Макао на південному шпилі Індії.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918

Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25.—Jersey City and Foreign Rates:: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65c.
Передплата: На рік — $12.00; на пів року $6.25; на три місяці $3.25. — В Джерзі Ситі і закордоном: — На рік $14.00; на пів року $7.50; на три місяці $4.00. — Для членів У. Н. Союзу, чоловіків і жінок, — 65 центів місячно. — За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Покликання резервістів

Поважною подією в американському житті стало покликання до війська резервістів. Хоч число 155.000 покликаних до цього часу в порівнянні з 180 мільйонами населення розмірно невелике, відірвання їх від їхніх родин і мирної праці породило багато коментарів, що знайшли свій відгук і на останній пресовій конференції Президента 29 листопада ц. р. Президент пояснив рішення стягнути резервістів до активної служби „безпосереднім зударом інтересів у важливому обширі, яким є Берлін і Західня Німеччина. Зросло — сказав він — також напруження у В'єтнамі".

У зв'язку із зростом небезпеки нової війни уряд вирішив побільшити число теперішніх 14 суходільних дивізій з круглo 890 тисячами особового складу до 16-ох дивізій із 975.000 до 1.000.000 осіб. Щоб ці дві нові дивізії поставити якнайшвидше на ноги, покликано саме 119.000 резервістів, з яких всі прослужили вже у війську найменше два роки. Морська фльота покликала лише 8.000 резервістів, а летунство 28.000. Водночас підвищено число рекрутів. В міру їх вишколювання будуть звільняти резервістів. На згаданій пресовій конференції Президент заявив, що це станеться найпізніше впродовж року, але за пресовими вістками більшість покликаних вернеться додому вже в серпні 1962-го року.

Все ж деякі покликані до військової служби резервісти — а ще більше їхні батьки — не приховують свого ремствування, яке психологічно до певної міри оправдане, бо вони не бачать безпосередньої загрози, яка виправдувала б мобілізацію військових резерв тоді, коли в цій країні є круглo 9 мільйонів молоді в поборовому віці від 18 до 26 року життя. Коли відрахувати з тих 9 мільйонів 3.6 мільйона, які частинно відбули військову службу, частинно її відбувають, то все ж коло 5.4 мільйона не служили у збройних силах взагалі або служили не більше як один місяць. Число молодих людей, які взагалі не служать у війську, з кожним роком більшає. Коло 1.3 мільйона юнаків осягає щороку 18-ий рік життя. Із них збройні сили ЗДА притягають до активної служби тільки 600.000, залишаючи щонайменше 700.000 поза нею. Тому у зв'язку з цим останнім покликанням 155.000 резервістів, здебільша осіб між 26 і 30 роком життя, але й старших, залунали голоси про потребу реформи поборової системи і системи вишколу військових резерв в усіх родах збройних сил, щоб охопити цим вишколом куди численніші кадри молодих людей і створити куди більший резервуар вишколених вояків на випадок воєнної потреби.

На цій своїй останній пресовій конференції Президент ствердив, що „З'єдинені Держави є найсильнішою потугою і лідером вільного світу і, як такі, мусять мати змогу виконати свої зобов'язання". Водночас він натякнув, що „існують країни, лідери яких говорять дуже рішуче про своє тверде становище в різних обширах, але які, проте, не мають військової сили, що підтримала б таку їх заяву". Цей натяк стосується, очевидячки, в першу чергу до Британії, яка солідаризується з ЗДА щодо принципу говорення з СССР з позицій сили, але неохоче ставиться до побільшення своїх збройних сил в Західній Німеччині, до збільшення своїх бюджетових видатків на військові цілі. Щоб виправдати свою нехіть доказувати ділом свою солідарність з політикою ЗДА, англійські провідні кола покликуються на „глобальну стратегію", яка на перше місце ставить атомову зброю, та ще й ту, якою розпоряджає — Америка. Отож покликання резервістів має, між іншим, пригадати Лондонові, щоб він уважливіше ставився до своїх союзницьких обов'язків. А 155.000 молодим американцям нічого не зашкодить, коли вони кілька місяців проведуть у війську і пригадають собі залежність долі американського народу від подій у широкому світі.

Кастро без маски

У своїй п'ятигодинній телевізійній промові, виголошеній в суботу 2-го грудня ц. р., кубинський прем'єр Фідель Кастро, вперше після свого приходу до влади, ясно і недвозначно виявив справжнє обличчя і цілі свого „революційного режиму". Стверджуючи, що він був і є комуністом марксистсько-ленінського типу, що ним став він ще з початком повстання 1956-го року, і що комуністом він залишиться до кінця своїх днів, Фідель Кастро заявив без будь-яких недосказів, що його завданням — вивести Кубу на „шлях до комунізму", значить, перевести через соціялізм до „народної демократії або диктатури пролетаріяту". Цієї мети Кастро хоче добитися з допомогою „Об'єднаної партії кубинської соціялістичної революції", зорганізованої на зразок совєтської компартії, з марксистсько-ленінською програмою.

Для тих, що стежили за розвитком подій на Кубі, за всіма тенденціями й починами кастрівського режиму у внутрішній і зовнішній політиці, признання Кастра, що він був і є комуністом і що він хоче будувати комунізм на Кубі, не є ніякою несподіванкою. В непричетність Кастра до комунізму вірили тільки наївні люди, і такий погляд про нього поширювали за інструкціями комуністичних аґентур „проґресивні" і прокомуністичні кола у ЗДА і в інших країнах західньої гемісфери. Проти визначування Кастра, як комуніста, і проти таврування всієї його „революції" як комуністичної затії протестували ще недавно, після невдалого десанту кубинських повстанців, американські інтелектуалісти, професори Гарвардського й інших університетів. В своєму жалюгідному відкритому листі до президента Кеннеді, надрукованому в американських щоденниках 10-го травня ц. р., вони намагались переконати уряд і публічну опінію ЗДА, що кастрівська революція є „спеціяльним родом соціяльної революції" і що її не можна утотожнювати з комунізмом і тим самим відштовхувати від себе кубинський народ.

Про те, що кубинська революція є комуністичною, що вона є марксистська і має на меті „побудову комунізму" на Кубі, заявляли відкрито протягом останніх років соратники Фіделя Кастра майор Ернесто Гевара, кубинський амбасадор в СССР Фавре Чомон та інші. З тактичних оглядів заперечував досі цей факт Фідель Кастро, щоб, з одного боку, закріпити свій режим, а з другого — не мобілізувати проти себе передчасно стороннього світу, особливо ЗДА і країн Південної Америки, в основу політики яких покладено принцип не допускати поширення комунізму на американському континенті. Закріпившись у сідлі з допомогою терору і забезпечивши собі підтримку Совєтського Союзу проти евентуальної інтервенції, Кастро тепер скинув маску, щоб відкрито спрямовувати Кубу на „шлях до комунізму".

Не є нічим новим і заповіджене Кастром встановлення комуністично-партійної системи на Кубі, що в ній місце всіх інших партій має зайняти „Об'єднана Революційна Організація" з марксистсько-ленінською програмою і з відкрито комуністичною побудовою. Створення такої „монолітної" партії, до якої мали б бути втягнені після відповідної чистки членства всі кубинські ліві партії під проводом комуністичної, заповів Кастро ще 26-го липня ц. р., в річницю кубинської „революції". Тепер Кастро тільки підтверджує, що завданням цієї партії буде „побудова комунізму" на Кубі.

Скинення маски Кастром матиме і деякі корисні наслідки. Це допоможе З'єдиненим Державам і іншим членам Організації Американських Держав рішучіше й послідовніше формулювати напрямні своєї політики у відношенні до кастрівського режиму, а з другого боку, поставить у ясній світлі постать Кастра та його режим в очах самого свободолюбного кубинського народу і допоможе йому провести успішно боротьбу за визволення з-під накинутої цим режимом тиранії.

М. Чировський

ОГЛЯД ГОСПОДАРСЬКИХ ПОДІЙ

Сьогодні на ринках ЗДА оптимізм перемішується з песимізмом. Господарський процес країни знову розганяється по короткій і незначній затримці. Приватні підприємства і федеральний уряд роблять нові замовлення і укладають нові пляни розбудови. Сталева промисловість приготовляється до максимального напруження в першій половині 1968-го року; автомобільна індустрія працює безперебійно над новими моделями; замовляючи рекордову кількість сталі для задоволення своїх потреб; в інших галузях промисловости роблять те саме, щоб забезпечити себе сталлю на випадок страйку в сталевому виробництві. Департамент торгівлі у своїй публікації „Розвиток економічних коливань" заявляє, що машинова індустрія одержала величезні замовлення.

Також і в будівельній промисловості виявляється велике пожвавлення, і рівень її активности тільки дещо нижчий від того рівня, що був у серпні, хоч пізня осінь не є порою, сприятливою для будування. Згідно з звідомленнями корпорації Ф. В. Даджа, вартість контрактів на будування мешканевих домів сильно зросла: на т. зв. департаментові доми — на 8% і на однородинні — на 18%.

Сподіваються, що і в 1962-му році будівельна ділянка виявлятиме силу і ріст. Прибутки американців і національний прибуток дійшли високого рівня у висліді знаменитого розгону виробничих процесів. І хоч індекс господарської діяльности виявляє ідентичний стан за жовтень і листопад, все таки три головні показники економічного положення — виробництво сталі, автомашин і електричної енергії — характеризують ріст, і заповідають його тривання в наступному році.

На біржі в останньому тижні листопада ціни на акції (стаки) знову пішли вгору, хоч зиски з акційних спекуляцій обнизилися. Ціни на акції роздрібної торгівлі, видавничих спілок, автомобільних компаній, виробництва напоїв, ліків, цигарок і убрання продовжують наростати вже яких чотири або й більше тижнів. Ціни на акції компаній, що продукують капіталові добра, зростають дуже повільно. І покупець уникає купувати цінні папери тих компаній, виробничий процес яких багато нижчий від їхньої технічно-продукційної спроможности. Тобто тих підприємств, які не всилі використати всіх своїх виробничих можливостей внаслідок закордонної конкуренції або недостатнього внутрішнього запотребування. Під цим оглядом, кажуть, було краще під час господарського піднесення з рецесії, коли то продукція капіталових дібр вела перед.

З другого боку, спекуляційні надуживання на біржі, зокрема у продажі цінних паперів, змусили уряд подумати над гострішою контролею, щоб виелімінувати, наприклад, напівмонопольне встановлювання цін, оборот нерестрованими акціями і т. п.

Ринок праці має нові турботи. Хоч безробіття дещо обнизилося, все ще дошкуляє проблема некваліфікованого робітника, якому важко знайти заняття. Рівночасно кола, заінтересовані ринком праці, зауважують, що серед безробітних наростає відсоток молодих робітників, яким щораз важче влаштуватися в промисловості, навіть в часі економічного розгону. У багатьох випадках робітничі спілки навіть неприязно наставлені до затруднювання молодих людей через свою політику — „старшинства по службі". При цьому у молодих людей часто немає й вимаганих кваліфікацій для модерних виробничих процесів, а то й відповідного вишколу, потрібного при збільшеній скомплікованості технічних операцій внаслідок механізації і автоматизації. Швидкий зріст населення може також спричиняти трудноші молодим робітникам. Президент Кеннеді покликав окрему комісію на чолі з секретарем праці Голдбергом для дослідження цієї проблеми. Виявляється, що відсоток безробітних серед молодих робітників перевищує 10.4 супроти пропонованої на ринку праці.

Страйки у різних галузях індустрії і головно безвідповідальність провідників деяких робітничих спілок змусили урядові кола взятися за дослідження можливости більшої ініціятиви уряду в справі мирного полагоджування непорозумінь між промисловцями і спілками, зокрема в ключових ділянках економіки. Це б означало ревізію закону Тефта-Гартлі. Справу такої ревізії взяла під розгляд Президіяльна Рада для відносин між підприємцями і робітниками.

Уряд заінтересувався справою ринкової конкуренції, бажаючи, щоб була конкуренція в економіці, але щоб її не було забагато, щоб вона не була безоглядною. Іде тут про охорону малих підприємців, які не мають змоги працювати такими малими коштами, як великі компанії, „індустріальні корпорації", ланцюгові крамниці чи торговельні доми. Тому важко цим малим підприємцям установлювати низькі ціни, якими вони могли б конкурувати із великими корпораціями. Внаслідок модернізації виробничих процесів і масовости виробництва матеріяльних дібр, великі заклади досягають величезної продуктивности, якої годі досягнути дрібному підприємцеві. Тож такий підприємець не може втриматися на ринку вільної конкуренції.

Тому уряд намагається не допускати до таких низьких ринкових цін, які дозволяють економічним велетням здобувати знамениті зиски, але автоматично усувають із ринкових процесів дрібних промисловців та купців. Уряд заскаржив до суду кільканадцять підприємств за підривну політику цін. Це — дійсний парадокс. Колись антимонопольні закони мали поборювати високі монопольні ціни, а тепер поборюються низькі ціни. На судове рішення в цій справі не можна в скорому часі надіятися.

О. Кульчицький

АНТИКОМУНІСТИЧНИЙ КОНҐРЕС У РИМІ

Оклик на сполох

Під знаком московського комунізму, знаком серпа і молота, завішених над земною кулею, не як знак визволення для обдурених прихильників, але як символ загрози загину для видющих противників, — відбувався в днях 18 — 22-го листопада другий міжнародний антикомуністичний конґрес, що був продовженням конференції в Парижі з 2 - 4-го грудня минулого року і згуртував представників 70-ох народів. Між ними, як і попереднього року, були визначні політики, зокрема сенатор Т. Дад (ЗДА), кол. міністер Льомбардо, секретар стану Труонг-Конгку (В'єтнам), адмірал Пенна Ботто (Бразилія), — а далі публіцисти, як С. Лябен, ініціяторка попередньої конференції, П. Лятеліс (Чіле), Х. Парамесваран (Індія), науковці, як проф. Сотіле (Женева), проф. Кітаока (Японія) та ін.

Чотириденний конґрес звернув свою увагу на пізнання небезпеки та визначення протизасобів і способів протидії, почавши від загальної характеристики політичної війни совєтів (С. Лябен), через нарисове з'ясування становища на фронтах інфільтрації большевизму аж до представлення становища у поодиноких країнах, як Велика Британія, Франція, Пакістан, Бразилія, Японія, Китай, Індія, Мадаґаскар і ін. Очевидно, неможливо в одній статті зобразити різноманітність лиць медузи світового комунізму, що віддзеркалилися в свічаді нарад конґресу. Загальний тон звітів добре віддав кол. міністер Пачарді словами: „Грідо ді алярмо!".

Суть большевицької небезпеки головно у „політичній війні". У своєму вступному слові ініціяторка обох конґресів п-і С. Лябен визначила „політичну війну", — як пізніше завважив її опонент п. Лебур, недосить чітко — як „загал починів Кремлю поза чисто мілітарною ділянкою, тобто у сутній мірі в публічному житті кожного народу, з метою знищення зсередини підвалин свободи та накинення світової геґемонії і абсолютної, тоталітарної влади, втіленої у комунізмі". Віяло засобів війни широчезне, — від пропаґанди, інфільтрації, підривних акцій, внутрішніх „ґеріль" і корупції аж до терору з допомогою пістоль із затруєними набоями. Треба, позбувшись „комплексу Маркса", що ним доповідачка вважає невиправданий страх перед атомовою зброєю, глянути в лице комуністичної медузи, яка флянґовим маневром через Латинську Америку і Панамський канал задумує здобути ЗДА, а з другого боку через Африку взяти Европу в евразійські та афро - азійські кліщі. Стрільнами цієї політичної війни є пропаґандивні гасла, — міністри інформації займають у ній подібне місце, як міністри оборони у звичайній війні. Пропорція розгорнених сил агресії і оборони в площині пропаґанди у цій політичній війні представляється, за п-і Лябен, якщо її міряти грошовими витратами, так: два мільярди долярів річно збоку комунізму на оплату — 500.000 агентів, 150.000 годин радіомовлення, 200 фільмів, 120 мільйонів пропаґандивних книжок, два мільярди брошур, 20.000 пропаґандивних подорожей, — що вимагає пересічно по два доляри річно на кожну людину у вільному світі. Тим часом об'єднані фінансові зусилля Америки і Европи в цій ділянці оцінюються щонайвище двома сотими доляра на одиницю населення.

Баланс сил і досягнень вільного і комуністичного світу

Подання суми витрат на пропаґандивну акцію обох противників — у ширшій площині — ставить проблему пропорції сил у політичній війні взагалі. Низка доповідей про політичну війну у скалі континентів, як теж у скалі поодиноких країн, виповнювала конкретними даними схему стінної мапи світу, що блимаючим червоним світлом унаявнювали величезний успіх комуністичного наступу в роках 1956 — 1961.

Щоб почати від найдальших районів вільного світу, доповідь Де Горна „Австралія — Тибет південно-західнього Пацифіку" самим своїм заголовком вказувала на слабість спротиву цього недостатньо залюдненого, далекого континенту, що його мешканці у відношенні до комунізму находяться радше у становищі тибетців, як, наприклад, чехів. Вправді кількість членів комуністичної партії в Австралії невелика, і з 20.000 після здушеного повстання на Мадярщині залишилося їх лише 6.000, але, внаслідок умілої інфільтрації в осередках синдикального керівництва та в університетських сферах, комуністи відіграють там величезну ролю. Їх дія на цьому континенті, відділеному тільки „паперовою завісою" азійських некомуністичних держав від Азії, де, за словами китайського доповідача Ку Ханґ-кана, вирішуватиметься доля Заходу (дорога до Парижу й Лондону іде через Шанґай і Калькуту, заявляв Ленін), — надзвичайно небезпечна.

Як одинокий протизасіб реалізованому в Азії „переходові від капіталізму до комунізму" Ку Ханґ-кан вважає підтримку для сил відпору всередині комуністичного світу, що могли б його зрушити в самій основі.

В Африці комуністична акція почалася властиво недавно, бо африканський відділ совєтського „інституту етнографії", як говорив доповідач М. Аїх - Досем із Того, розвинувся щойно в 1955-му р., а перша координуюча конференція совєтських пропаґандистів в Африці під проводом проф. Потьокіна відбулася в 1957-му році. Покищо совєтська дія обмежується в Африці підтримкою „незалежних держав національної демократії", що від них большевики вимагають: 1) зірвати всякі мілітарні й дипломатичні союзи із Заходом, 2) заступити економічні й комерційні зв'язки із Заходом зв'язками з комуністичним бльоком, 3) встановити „демократичний лад" у своїх державах, тобто запевнити рішальний вплив місцевій комуністичній партії. За висловлюваннями самих совєтських дипломатів, відпорними на совєтську пропаґанду виявились в Африці тільки республіки Побережжя Слонової Кости, Мадаґаскару, Сенеґалю та Ніґерії. Засновані для африканської молоді комуністичні університети можуть і там спричинити зміну наставлень.

Журналіст П. Лятеліс у своїй доповіді заявив, що комуністична акція в Латинській Америці надзвичайно інтенсивна, не зважаючи на релятивну слабість, а то й відсутність у поодиноких країнах комуністичних партій. Ця акція визначається різноманітністю і змінливістю своїх виявів. Комуністичні чинники діють під параваном „національних фронтів", „народної дії" і т. д., що об'єднують групи різної орієнтації спільним знаменником „антиімперіялізму", скерованого проти ЗДА. Комуністичній дії сприяють економічні умовини терену, передусім нужда населення. Комуністичній агітації сприяє також безграмотність місцевої людности — від 20% в Чіле до 50% в Бразилії і 90% в Гаїті. На думку доповідача, найбільш прихильними до Заходу і найменш виставленими на небезпеку комунізації є Колюмбія і Перу, а далі Венесуеля, Чіле і Арґентина. Параґвай, Нікараґва і Домініканська республіка знаходяться в стані внутрішньої боротьби з диктатурою, і тому куди більше виставлені на небезпеку, подібно як Болівія, де націоналісти і прихильники комуни змагаються в лоні урядової партії. Бразилія та Еквадор схиляються до невтралістичної тенденції і таким чином теж віддалюються від Заходу. В остаточному висліді, доповідачеві видається, що „комуністичне просочування досягло точки, яка загрожує безпосередній майбутності цілого континенту".

Не можемо в рямках короткої статті схарактеризувати комуністичного наступу в Европі, оскільки така характеристика мусіла б, як це й сталося на конґресі, відтворити відносини в кожній европейській державі. Треба, натомість, для правильности балянсу сил вказати також на деякі „мінуси" комуністичного бльоку.

Французький економіст Л. Льорія ствердив на основі докладної аналізи, що відома формула „наздоганяти і випередити" не має наукової вартости і совєтська економіка все ще перебуває в стані постійної загрози.

В політичній ділянці свого експозе п. з. „Третя фаза" доповідач В. Лазіч (Югославія) ствердив, що організація совєтської влади зазнала в третій, хрущовській фазі еволюції в напрямку збільшення числа осередків влади і тим самим певної децентралізації. Доповідач підкреслив, що нині існує 11 комуністичних країн та 80 компартій, і це ускладнює справу єдности комуністичної політики. Це, очевидно, не означає само по собі ослаблення комуністичного світу, але створює для Заходу можливість поширеного політичного маневрування, а для Совєтського Союзу спричиняє і спричинюватиме різного роду труднощі.

Про найбільший „мінус" комуністичного світу, а саме про наявність поневолених націй під владою комуністів, прийдеться говорити в окремій статті оскільки в тій площині виявляються перспективи політичної активізації еміґрацій поневолених народів, — беручи до уваги ті можливості, що виникають з нижче поданого нарису про оборонну лінію та позиції можливого протинаступу вільного світу.

Нарис оборонної лінії і позиції протинаступу вільного світу.

Другий аспект конґресу, побіч завдань розпізнання комуністичної загрози, а саме виявлення можливостей протидії в політичній війні із комунізмом, був обговорений в далеко меншій мірі.

Пропозиції конґресу щодо можливої протидії вільного світу в політичній війні були по суті повторенням проєктів п-і Лябен з минулорічної конференції і зводились до таких точок: 1) створення національних та інтернаціональних інститутів, у яких заінтересовані уряди згуртували б компетентних осіб для опрацювання стратегії і тактики політичної війни у межах національних і міжнародних потреб; 2) створення, згідно з проєктом сенатора Т. Дада, міжнародної організації „Ліґи Свободи" для практичного здійснення плянів і вказівок згаданих вище інститутів; 3) організація мережі спеціяльних шкіл „активістів демократії" для участи в політичній війні та вишколення корпусу „світських місіонарів свободи", що вели б освідомлюючу діяльність в економічно відсталих країнах; 4) створення консультативного міжнародного осередку для збігців з країн, поневолених Москвою, оскільки в них треба вбачати найбільш надійних борців у політичній війні поза залізною завісою.

Позиція де Ґоля в Альжирі скріпилась

Альжир. — Загальне враження чужинецьких обсерваторів в Альжирі таке, що позиція президента Шарля де Ґоля, який пропаґує згоду з арабськими націоналістами та бореться проти французьких екстремістів, в останньому часі скріпилась. Поголоски на тему ніби недалекого військового перевороту проти режиму де Ґоля затихли. Французькі екстремісти, що співчувають акції підпільно - революційної тайної військової організації, твердять, що та організація не виреклась свого пляну перевести такий переворот, але чекає на таку нагоду, яка ґарантувала б успіх переворотові. Такою нагодою має, ніби, стати повідомлення французького уряду про осягнення порозуміння з альжирсько - арабськими націоналістами. Переговори з ними ніби від довшого часу вже ведуться, але переводиться їх в найбільшій тайні. Французька поліція в Альжирі дістала наказ енергійніше боротися проти згаданої Тайної військової організації і ревізії по хатах та арештування серед французьких екстремістів багато збільшилися.

Д-р Лука Луців

МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ

(У 150-річчя з дня народження)

(27)

8. Ввесь український нарід шанує Маркіяна Шашкевича за те, що він привернув західнім українцям найбільший їхній скарб, їхню мову. о. Маркіян увів цю мову до церковної проповіді, до літератури і до школи. Нею об'єднав він Галичину з Києвом, нею пригадав славну княжу добу української історії, походи Богдана Хмельницького і славу Наливайка. І вірно про нього написав син його приятеля Корнило Устиянович:

Заспівав загомоніло
В галицькій землиці,
І озвались, розспівались
Райські всі птиці.

Розспівались до схід сонця
Вкраїну будили,
Встало сонце, дунув леґіт,
І вона ожила.

(о. Д. Попович, ст. 97)

Відзначити Шашкевичеві Роковини треба не тільки присутністю на Богослужбах, академіях і концертах. Найкраще відзначать 150-річчя народин видавця „Русалки Дністрової" українці у вільному світі тим, що запізнаються з його життям, творчістю та громадською діяльністю, читатимуть його твори та старатимуться жити й діяти так, як жив і діяв він.

БІБЛІОГРАФІЯ:

ТВОРИ МАРКІЯНА ШАШКЕВИЧА І ЯКОВА ГОЛОВАЦЬКОГО „Руська Письменність", III, 1. Видання друге. З додатком творів Івана Вагилевича і Тимка Падури. Львів, 1913. (Твори М. Шашкевича до 142 ст.);

МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ. З ілюстраціями. Написав Богдан Лепкий. Галицька Накладня Якова Оренштайна в Коломиї. Характеристики українських письменників II. (1912), ст. VIII + 108;

Ст. Шах. РІК ЮВІЛЕЇВ. МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ. (6 листопада 1811 — 7-го червня 1843). Нарис. Християнський Голос. Мюнхен, 1961, числа від 18-го червня до 20-го серпня;

о. Дамаскин Попович, ЧСВВ. МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ. Мондер, Алберта, 1944, ст. 104;

Дмитро Чижевський. ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ. Ню Йорк, 1956, про М. Шашкевича, ст. 410-415;

Володимир Дорошенко. МАНІФЕСТ „РУСЬКОЇ ТРІЙЦІ". (Думки і кличі „Русалки Дністрової"). Доповідь на філологічній Секції НТШ 19-го вересня 1958 р. у Филаделфії. Накладом Видавництва „Америка", Филаделфія, 1959, ст. 20;

МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ. ТВОРИ. Бібліотека поета. Радянський письменник. Київ, 1960. Упорядкування, вступна стаття і примітки В. Т. Дмитрука, ст. 180;

О. Тимченко і І. Галащук — рецензія на книжку: М. Шашкевич. Вибрані твори, Львів, 1954 — „Дніпро", Київ, 1955, ч. 4, ст. 122-124.

Л. Граничка. Талант, що згас передчасно, Краківські Вісті з 11-го і 12-го серпня 1943 року, чч. 174, 175. Річник IV;

М. Євшан. Свято М. Шашкевича. Літературно-Науковий Вістник, 1911, жовтень-грудень, ст. 291-306;

М. Євшан — рецензія на працю Якима Яреми „Маркіян Шашкевич як лірик", ЛНВ, 1911, жовтень-грудень, ст. 611;

О. Бабій. М. Євшан. ЛНВ, 1929, кн. XI, ст. 986;

І. Франко. М. Шашкевич і галицько-руська література. Є це рецензія на працю Володимира Коцовського під заг. „Пам'яти Маркіяна Шашкевича". (Життя і Слово, том II, ст. 147-160, Львів, 1894);

Юрій Шевельов. СУВОРА ШКОЛА. Чи Шашкевич як поет мав своє обличчя? Українські Вісті, Едмонтон, Алберта, 1961, ч. 33, з 14-го серпня;

о. Мирослав Марусин. Маркіян Шашкевич в часі філософічних та богословських студій. „Америка"; ч. 87, з 10-го травня;

Іван Панькевич. Маркіян Шашкевич на тлі західньо-европейських ідей. Краківські Вісті, чч. 170-172, з 6-го до 8-го серпня, 1943. Рік IV;

РУСАЛКА. Пропам'ятна книга американських українців видана у столітню річницю смерти о. Маркіяна Шашкевича — Першого Пробудителя Галицької України. Филаделфія, 1943, ст. 113 + 66 привітів-оголошень та світлин;

М. Гнатишак. 100-річчя появи „Русалки Дністрової", Дзвони, Львів, 1937, ч. 6-7, ст. 248-253;

„Свобода", Джерзі Ситі, 1893, 1911, 1912, 1943, 1961. (Числа зазначені в тексті праці).

УКРАЇНЦІ ОЧОЛЮВАЛИ НАРАДИ ПРОВІДНИКІВ ПРАВОСЛАВНОЇ МОЛОДІ ЗДА

В днях 17-19 листопада мали місце в Питсбургу збори провідників Православної Молоді у ЗДА, які відбулися в кімнатах репрезентативного Пен-Шератон готелю. Ця Пан-Православна організація молоді існує 15 років і в її склад входять президенти (або їхні відпоручники) семи крайових організацій православної молоді ЗДА. Цього року господарем цього збору була Українська Православна Ліга, радше її західньо-Пенсилвенська округа. По національно-юрисдикційній приналежності участь у цих нарадах взяли керівники таких церковних організацій православної молоді: Американська Карпато-Руська Молодь, Американсько-Румунська Молодь, Федерація Руських Православних Клюбів, Грецька Православна Молодь Америки, Сербська Співацька Федерація Америки, Сирійська Православна Молодь та Українська Православна Ліга у ЗДА.

Діловими нарадами проводив президент цього „супер-парляменту" православної молоді, п. Богдан Грицишин із Филаделфії, бувший двократний президент УПЛіги. Цього року він очолює цю красву Пан-Православну організацію, він і вибрав на місце річних її нарад місто Питсбург. Українські господарі цих нарад (з терену Питсбурщини) зробили велику роботу для успіху тієї конференції, влаштувавши ці триденні наради якнайкраще, під кожним оглядом.

В суботу з полудня почесним гостем нарад був Високопреосвященний Митрополит Іоанн Теодорович, Первоієрарх УПЦеркви в ЗДА. Достойний Гість зробив глибоке враження на учасників нарад, зокрема своєю глибоко обдуманою промовою, в якій він з'ясував хресний шлях відродженої тому 40 років на Україні Української Автокефальної Православної Церкви, та свою 38-літню працю на терені ЗДА. Владика Митрополит при цій нагоді чітко, твердо й переконливо подав становище УПЦеркви та її Ієрархії супроти інших Православних Церков у ЗДА і поза ними. Владика сказав, що радо привітає всяке зближення і співпрацю з іншими Православними Церквами, але лише зі становища — рівних з рівними. Таке ясне й авторитетне „експозе" Владики Митрополита зробило помітне враження на учасників нарад.

Головною темою Питсбурзької конференції було приготування до великої церковної маніфестації православної молоді ЗДА в 1963-му році в Питсбургу, з нагоди сотної річниці Православ'я на терені ЗДА. В згаданому році, перед „Днем Праці" всі сім крайових організацій православної молоді ЗДА відбудуть свої окремі річні конвенції на терені Питсбургу, а під кінець їх, у „День Праці", у недавно збудованій велетенській Міській Арені буде мати місце спільна релігійно-культурна імпреза, під назвою „Маніфестація Православ'я в ЗДА".

Вечером в спеціяльно улаштованій кімнаті готелю відслужено Вечірню, яку очолив ВПреосв. Владика Митрополит І. Теодорович, в асисті українського, сербського й сирійського духовенства. Частину Вечірні відслужено по англійськи, при участі сирійського церковного хору з Питсбургу. З черги мав місце величавий бенкет, теж з участю Митрополита. Товстмайстром бенкету був о. прот. Андрій Бек з Карнегі, Па. Цьогорічний президент УПЛіги, п. Степан Капелюх вітав делегатів і гостей цього небувалого збору активістів православної молоді у цій країні.

Після бенкету мав місце 3-годинний „Фестиваль Православ'я, з участю численних хорів і танцювальних груп різних національностей, які об'єднані в цій Пан-Православній Конференції Провідників її молоді. Простору концертову залю на 17-му поверсі Пен-Шератон готелю вщерть заповнили слухачі. Учасники цього „духового пиру" мали чи не першу в житті нагоду почути церковні й народні мельодії різних православних етнічних груп, зокрема таких „екзотичних", як сирійська і грецька. Під кінець виступив великий хор української групи, відомий під назвою „Хору УПЛіги Західньої Пенсилвенії", під мистецьким проводом свого вельми заслуженого й талановитого дириґента, п. Осипа Головацького. Виступ українського хору полонив усіх, це була найкраща хорова одиниця на цьому неписаному „конкурсі" мистецьких скарбів кожного народу, з-поміж цих семи-церковних і національних одиниць. Для популяризації української духової культури виступ цього хору зробив кольосальну прислугу.

В неділю, 19-го листопада закінчено згадані наради урочистою Архиєрейською Богослужбою в Українській Церкві св. Апп. Петра й Павла в Карнегі, яку відслужив ВПреосвященніший Владика Митрополит Іоанн Теодорович.

о. М. Федорович

● **Шеф військової місії ЗДА в Ляосі**, ген. Андрю Бойл, видав гостру заборону військовикам критикувати в будь-яких публічних домівках, як бари, ресторани і т. п. американських військових командирів, амбасадора й керівних державних діячів. Ген. Бойл стверджує, що такі свідомі чи лиш необережні вислови є підхоплювані ворожими елементами на шкоду леґальному урядові Ляосу та Америці.

10 років української мистецької студії у Филаделфії

Українська Мистецька Студія в Филаделфії, починаючи 1961/62 шк. рік навчання, одночасно вступила в десятий рік свого життя і діяльности. Початок цього шкільного року є ще тим знаменний, що Студія почала його заняттями в новому приміщенні — у власному домі, який закуплено завдяки великій, жертвенній праці і старань Управи Патронату Студії.

До тих старань своїми пожертвами й активною допомогою долучилися мистці та свідоміші одиниці з українського громадянства, які належно оцінили і зрозуміли значення студії для виховання української молоді і як культурного осередку для української спільноти взагалі. Імена тих жертводавців вписалися тривко світлими буквами в історію Української Мистецької Студії в Филаделфії.

На порозі того десятого року мимоволі думки звертаються до її початків та до тих факторів, які дозволили цій Студії існувати та розвиватися і сповняти їй нелегку задачу. Усі ті етапи минулого є замарковані адміністрацією Студії іменами, позиціями, цифрами та зіставленнями, які у формі річних звітів подавав до відома громадянства її керівник проф. Петро Мегик. У тих позірно сухих виглядом позиціях замкнулися живі факти драматичної історії Студії.

Між тими позиціями на особливе вирізнення заслуговує знаменна роля Злученого Українсько - Американського Допомогового Комітету з його президентом д-ром Володимиром Галаном на чолі. Без перебільшення можна сказати, що без чинної допомоги та ініціятиви д-ра В. Галана заснування Студії та її існування було б немислиме.

Дев'ять років тому д-р Володимир Галан особисто заохотив групу українських мистців у Филаделфії зорганізувати Українську Мистецьку Студію для навчання молоді. На ту ціль призначив частину приміщень в домі ЗУАДКомітету при 866 П. 7 вул., прийшов з першою допомогою у формі фінансової позички на вивінування Студії в найконечніші предмети першої потреби та морально піддержував усі почини Студії в її найтяжчих перших роках. У протязі дев'ятьох минулих років без перерви Студія користала з тих приміщень в домі ЗУАДК-у, оплачуючи майже символічний рент і лише завдяки тому могла існувати та розвиватися до того стану, в якому вона є сьогодні. Без тієї домівки найбільше жертвенна праця її керівника проф. Мегика та усіх мистців - педагогів не мала б тієї фізичної площі, на якій можна було розбудовувати організаційні й дидактичні підстави під будову Студії.

Тут слід зазначити, що донині, крім ЗУАДК ні одна з існуючих українських інституцій чи організацій на терені нашого міста не була спроможна відступити такого приміщення, яке було б пригоже для зайнять Студії.

З того погляду вчинок д-ра В. Галана створював одиноку в нашому терені спроможність зорганізувати навчальну мистецьку студію.

В мурах ЗУАДК-у Українська Мистецька Студія пережила всі свої труднощі й ясніші дні, добилася наявних досягнень, які здобули їй добре ім'я і репутацію в очах свідомішої частини українського громадянства. З тією домівкою зв'язалися сантименти частини учнів Студії, з посеред яких чимало одиниць стало стипендистами і продовжує мистецькі студії в Академіях Мистецтв тут в Америці та Европі. Тих дев'ять минулих років безумовно стали фундаментальним періодом у формуванні Студії, а їх значення не зможуть поменшити ніякі мотиви, ані обставини чи труднощі, які Студія мусіла перейти в тому часі. Сьогодні, коли незалежні від нікого (лише від Управи Міста) обставини змінили існуючу досі ситуацію і Студія перенеслася до нового свого приміщення з дому ЗУАДК-у, Патронат, адміністрація, педагогічний склад, абсольвенти і студенти Української Мистецької Студії у Филаделфії оцим прилюдно складають вислови справжнього признання й подяки Злученому Українсько-Американському Допомоговому Комітетові, а особливо його президентові докторові Володимирові Галанові за усі добродійства, допомогу і заслуги, положені в користь Української Мистецької Студії у Филаделфії.

(—).**Олександер Зелінський**, голова Патронату УМС;
(—).**Петро Мегик** керівник УМС;
(—).**Софія Лада**, представник Студентів УМС.

З нашого життя в Арґентині

(Пак). В Арґентині названа перша вулиця ім. Т. Шевченка.

В неділю 12 листопада ц. р. відбулося в місті Апостолес, провінції Місіонес, відкриття назви вулиці ім. Тараса Шевченка, в місце дотеперішньої назви „Сан Лоренсо".

Інавґурацію попередила торжественна Служба Божа в намірені українського народу. Муніципальний уряд згаданого міста погодився на переіменування вулиці внаслідок заходів Шевченківського Комітету, душею якого і духовним асистентом є о. д-р Володимир Ковалик ЧСВВ.

(Пак). В Арґентині виконуються різьблені в твердому матеріялі дві пласолети погрудь Тараса Шевченка і Маркіяна Шашкевича. Будуть вони построєні в місті Апостолес, на площі перед укр. церквою (при вул. Т. Шевченка 155) для увіковічнення пам'яті їхніх річниць. Відкриття відбудеться в пізнішому реченці, бо на день 12 листопада ц. р., коли то відбулося переіменування вулиці іменем Шевченка, місцевий архітект не зміг викінчити пласолетів. Так затривалено пам'ять великих синів України в одній з найбільших колоній українців в Арґентині, що саме минуло 65 років від приїзду перших поселенців.

(Пак). Відбудеться об'їздка з концертом Т. Шевченка. Старанням Шевченківського Комітету в місті Апостолес, тепер, коли настала весняна пора в Південній Америці, відбувається ряд концертів для українців і арґентинців. В програму мистецької частини входять хорові продукції, що їх дбайливо підготовив богослов і к. вихованок колеґії оо. Василіян в Апостолес, що повернув зі студій в Римі, а також сольоспіви мистців з Буенос Айресу: Тамари Лихолай і Олександра Хлебича. Концерти відбулися 8 листопада ц. р. в залі кіна в Апостолес, а 12 ц. м. в парафіяльній залі. Також вже намічено концерти в Посадас (столиці провінції) і місті Обері, бо виявилось велике зацікавлення концертами в честь „чемпіона Свободи" Тараса Шевченка.

● **В Австрії** арештовано в минулому тижні кільканадцять осіб за приналежність до тайної організації, яка плекала традиції старого нацизму. Стверджено зв'язок між тією організацією і саботажно - терористичними актами на терені Південного Тиролю під італійською державною адміністрацією. У Відні арештовано трьох студентів, що співали нацистських пісень в центрі міста, а ревізія в їх домах дала поліції докази на зв'язок тієї організації з нео - нацистами в Німеччині.

Успіх Лариси Качмар

Лариса Качмар

В жовтні на Католицькому університеті в Лювені в Бельгії здобула диплом з політичних наук молода українка п-на Ляриса Качмар, боронивши з відзначенням (Кум лявде), працю п. з. „Ріст Злучених Держав Америки від Теодора Рузвелта до світової потуги". Оспорював працю учений світової слави, декан політичних наук Лювенського університету, проф. де Расимікер, обороняв разом із панною Лярисою проф. Є. Люс. Про успіх нашої землячки писав бельгійський часопис „Ле Лібр Бельжік" з 18-го жовтня, зазначуючи при тому, що вона народжена у Львові, в Західній Україні. Професори де Расимікер і Є. Люс запропонували п-ні Лярисі поширити й поглибити згадану працю до докторського риґорозу.

Перед п-ною Лярисою розкриваються широкі можливості працювати в обраній нею ділянці, тим більше, що вона, крім української та англійської, опанувала теж французьку, німецьку та російську мови, і добре ними володіє. Її особистим успіхом щиро радіє група українських студентів у Бельгії та всі її друзі по цей і той бік океану. П-на Ляриса, пластунка, є активна в студентському русі і тепер виконує функцію секретаря ЦЕСУС-у.

Ляриса Качмар є дочкою п-ні Наталії з Липських і ред. Василя Качмара, відомого українського журналіста і громадського діяча, які проживають тепер у Нюарку, Н. Дж., та мають ще троє дітей: дочок Зірку і Надію, що є студентками коледжу, і сина Богдана, учня української католицької школи в Нюарку. Панство Качмарі є членами Українського Народного Союзу, а молодша їх доня, Надія, здобула цього року титул княжни під час „виборів" міс Союзівки. (І. К.).

Виступ Любо Мацюка в Штутґарті

18 листопада заходом „Музичної Молоді Німеччини" та під патронатом міністерства культури в Баден - Вюртенберг, відбувся у концертовій залі „Лідерґалле" в Штутґарті, перший виступ нашого відомого співака Любо Мацюка, який перебуває тепер у Німеччині. Програма концерту охоплювала творчість Моцарта, Шуберта і Шумана та мала характер вокально - інструментальний. Мала камерна оркестра виконувала деякі твори композиторів та супроводжала співака. Більшу частину програми заповнив наш мистець, виконуючи дві арії Моцарта з опер Дон Джованні та Чарівна флейта, Шуберта — вибрані пісні, і Шумана — Любов поета.

З тієї нагоди „Штутґартер Цайтунг" та журнал „М. М. Н." помістили оцінку д-ра Вікке. Цитуємо місце про нашого мистця: „Музичний директор Герґерт справді щасливо вибрав як виконавця програми невідомого ще нам тенора Любо Мацюка. Ми знаємо, що він українець, і тому ще більше належиться йому признання за зрозуміння та передання ідеального стилю німецьких композиторів та ще таких складних, як Моцарт, Шуберт, Шуман. Чудовий, легкий та виразистий тенор Мацюка свобідно звучав у важких аріях Моцарта, які вимагають великої техніки, музикальности та легкости співання. У піснях Шуберта відчувалось глибину думки, виявленої у кожному змісті пісні, а рівночасно ту потрібну простоту, яка допомагає відтворити правдивий образ. Любов поета Шумана, була насичена ліризмом та пережиттям, чого часто не можуть осягнути німецькі виконавці.

Стільки похвальних слів про нашого відомого співака Любо Мацюка, з нагоди його першого виступу в Німеччині.

Рівночасно в журналі „М. М. Н." появилось повідомлення про дальші концерти нашого мистця під згаданим патронатом та з рамени тієї організації, а саме: Гайдельберґ, Карлсруе, Пфорцгайм, Гайльброн, Есслінґен, Людвіґсбурґ та ще один в Штутґарті. А. Б.

Театр Шевченкового слова в Боффало, Н. Й.

На запрошення Шевченківського Комітету завітали до Боффало в неділю, дня 12-го листопада ц. р. корифеї нашого театрального мистецтва — Олімпія Добровольська і Йосип Гірняк. Влаштований ними вечір Шевченкового слова був одною із запланованих Комітетом імпрез в цьому Шевченківському році.

У програму вечора були включені такі твори: Кавказ, Якби зустрілися ми знову, Сон, Відьма, Іржавець, На ріках круг Вавилону, Чи не покинуть нам, небого... Рецитація творів відбувалася в рямцях відповідного коментаря, який не тільки насвітлював твори, але і в'язав їх в одну ідейну цілість. Ідеєю програми — було показати Шевченка як поета свободи, любови і краси. Літературне оформлення програми належало Юрію Дивничу.

Розписуватися про мистецький рівень вечора є зайвою справою, бо ж виконавці програми — це не люди, що стоять на порозі своєї кар'єри, а такі, що вже перейшли до історії театру як одні з найкращих його представників. Вечір пройшов з повним успіхом, за що слухачі склали українським мистцям щиру подяку устами голови Шевченківського Комітету — ген. Петра Самутина. Маленька дівчинка Роксоляна Ткачук, донечка місцевих театральних діячів, вручила артистам китицю квітів.

Після імпрези відбулася у панства Дорощаків товариська зустріч, на якій присутні провели дальших кілька приємних годин. М. Л.

Листопадове Свято-Маніфестація в Шикаґо, Ілл.

В неділю, 5-го листопада ц. р., громада в Шикаґо відзначила 43-тю річницю Листопадових Роковин окремим Святом - Маніфестацією в авдиторії Школи Шопена. Наша патріотична громада, не зважаючи на листопадові імпрези, що відбувалися протягом того дня для молоді та колвояків, які відзначили 1-ий Листопад традиційним апелем, заповнила велику залю школи по береги, при чому бачилося багато молоді.

Головним промовцем на Святі був д-р Степан Горак із університету Блюмінґтон (Індіяна), а як гості виступали представники литовців і білорусів. Була прийнята окрема резолюція, що зайняла становище супроти незрозумілих у теперішніх часах і анахронічних вимог колишнього польського окупанта передати йому окуповані тепер світовим ворогом західньо - українські, литовські й білоруські землі.

У мистецькій частині виступив хор Осередку СУМА ім. Павлушкова й Духова Оркестра того ж Осередку, в скріпленому складі, під мист. керівництвом проф. І. Поваличека, далі наступили індивідуальна деклямація поезії Т. Курпіти „Привіт моїй столиці" і збірна деклямація юначок Пласту та СУМА, підготована п. Р. Турянською п. н. „Живи Україно". Приємною несподіванкою для всіх був виступ нашого відомого тенора Василя Мельничина, що після побуту в Італії вперше загостив до нашого міста.

Між іншими на Святі був приявний сеньйор українського патріотичного міщанства міста Львова, кол. член українського парляменту в Станиславові, ради. Михайло Галібей, що його представник Ліґи Американців Українського Походження, яка була господарем Свята, окремо привітав. Б. Лисюк

(„УЖиття", 11/11 1961. Ч. 45)

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ" І ЇЇ ВИДАНЬ

На цьому місці друкуємо імена тих ВШ. Громадян, що надіслали свою добровільну доплату до передплати та свою пожертву на фонд „Свободи" та її видань: англомовного „Українського Тижневика" і дитячого журналу „Веселка", і потверджуємо в подякою висоту одержаної суми.

СПИСОК Ч. 6.

175 Відд. УНС, Дітройт	$ 25.00	В. Якіменко, Спрінґ Валей	2.00
Тов. Жидачів, 393 Відд. УНС, Ню Йорк	10.00	М. Дехо, Сеймор	2.00
Е. Десюк, Шикаго	10.00	Ю. Макогін, Парма	2.00
Д. Мачаляба, Клівленд	10.00	В. Маціринський, Монако	2.00
М. Кульчицький, Ст. Луіс	10.00	І. Кривоніс, Оклдейл	2.00
Тов. Українських Лісників ОБУЛІД, Ню Йорк	10.00	М. Левчик, Рачестер	2.00
М. Скальський, Дітройт	6.00	С. Колядин, Шикаго	2.00
Д-р В. Білецький, Шикаго	5.00	П. Малець, Ню Йорк	2.00
В. Шеремета, Дітройт	5.00	М. Коваль, Ню Йорк	2.00
М. Попик „	5.00	Я. Тараненко, Вашінґтон	1.75
М. Захарків „	5.00	Л. Поліха, Дулут	1.50
К. Мельник „	5.00	М. Микитишин, Ню Йорк	1.00
Д. Квасниця, Рочестер	5.00	І. Додик, Ст. Кетерінс	1.00
В. Дідик, Дітройт	5.00	Я. Дрозд, Маямі	1.00
М. Бурдзяк, Бруклин	5.00	Л. Опанащук, Боффало	1.00
Я. Волк, Трумбул	5.00	І. Пригода, Вунсакет	1.00
І. Гулей, Бруклин	5.00	А. Бубняк, Елмайра	1.00
І. Проць, Ню Йорк	5.00	О. Білоус, Бронкс	1.00
Д-р С. Парфанович, Лапір	5.00	А. Букшований, Бейон	1.00
Ю. Гончаренко, Ст. Пол	5.00	П. Біласюк, Бруклин	1.00
Д-р Р. Миколаєвич, Ню Гейвен	5.00	К. Фука, Фінікевіл	1.00
І. Попович, Бінґгемптон	5.00	М. Овчар, Глендейл	1.00
Н. Сорока, Сан Франціско	4.00	В. Сімященко, Вашінґтон	1.00
Я. Базюк, Дітройт	4.00	Е. Волошин, Фарвел	1.00
Г. Галамушка „	3.00	І. Чмола, Боффало	1.00
О. Буката, „	3.00	П. Кукуруза, Міннеаполіс	1.00
В. Кльоп, „	3.00	А. Телмаків, Веіртон	1.00
М. Гречило, Мілвокі	3.00	А. Смінко, Бронкс	1.00
І. Коцко, Палатайн	3.00	В. Біянський, Честер	1.00
І. Квасниця, Шодак Ландінґ	3.00	Е. Деркач, Арнолд	1.00
о. І. Чумак, Гартфорд	3.00	М. Гаврилюк, Ст. Чарлз	1.00
Д-р Р. Стахура, Йонґстави	3.00	П. Шагай, Гартфорд	1.00
Ю. Васлій, Гаррісбурґ	3.00	П. Воробій, Ст. Пол	1.00
А. Білецький, Плейнфілд	3.00	Л. Биковський, Денвер	.00
М. Дикун, Ню Брітейн	3.00	М. Грунд Плейнс	1.00
Д. Д. Яремко, Канзас Сіті	3.00	П. Бондаренко, Елизабет	1.00
М. Касіян, Вілкс Бері	3.00	М. Новак, Линдгурст	1.00
В. Мацюк, Балтімор	2.85	О. Гоянюк, Трентон	1.00
В. Сердюк, Менчестер	2.40	О. Сохан, Джерзі Сіті	1.00
С. Крупка, Дітройт	2.00	Г. Ярмольчук, Кіченер	1.00
І. Копач, „	2.00	В. Дуб, Бунтон	1.00
М. Чорнокосинський, Боффало	2.00	П. Кісь, Вест Аслін	1.00
М. Філь, Пассейк	2.00	П. Мироненко, Кресвел	1.00
Ф. Калитчук, Трентон	2.00	І. Оляр Оліси	1.00
О. Підгайний, Ню Йорк	2.00	О. Цукорник, Порт Артур	1.00
Д. Николенко, Дорчестер	2.00	Я. Зубаль, Дітройт	1.00
І. Сидор, Асторія	2.00	М. Войтович, Толідо	1.00
Ф. Савечка, Гартфорд	2.00	Ю. Стецик, Торонто	1.00
Інж. В. Яворський, Нюарк	2.00	М. Коваличко, Клівленд	1.00
О. Добрянська, Шикаго	2.00	В. Несторовський, Торонто	1.00
Я. Марко, Ню Брітейн	2.00	В. Сидор, Рачестер	1.00
Н. Мороз, Ню Йорк	2.00	П. Решетник, Шикаго	1.00
Р. Білинський, Ню Йорк	2.00	В. Головка, Міннеаполіс	1.00
С. Целюх, Ютика	2.00	С. Сколоздра, Бріджпорт	1.00
А. Маланчук, Ню Гейвен	2.00	М. Гудловатий, Рочестер	1.00
М. Овчар, Гіксвіл	2.00	Ірина Мостович, Луїсвіл	1.00
Р. К. Довбенко, Гібсонія	2.00	О. Мандрика, Луїсвіл	1.00
М. Боріс, Вілкс Бері	2.00	І. Овсяник, Олифант	1.00
В. Кручовий, Річмонд Гіл	2.00	Е. Федак, Дітройт	1.00
П. Томашівський, Ню Йорк	2.00	М. Миськів, Ріджвуд	1.00
О. Мізюк, Трентон	2.00	Д-р І. Квітковський, Дітройт	1.00
Н. Гнатик, Боффало	2.00	Ф. Гузіль, „	1.00
Д-р П. Хрептовський, Амстердам	2.00	Т. Грицай „	1.00
І. Гайдукевич, Флінт	2.00	А. Михалик „	1.00
І. Тарнавський, Пітсфілд	2.00	В. Біліньский „	1.00
М. Гнатів, Скрентон	2.00	М. Ярема „	1.00
С. Теслюк, Ню Йорк	2.00	Л. Чучман „	1.00
К. Богдан, Шикаго	2.00	М. Кошильовський, „	1.00
Г. Васильків, Скрентон	2.00	М. Трубілович „	1.00
В. Лучкань, Гартфорд	2.00	П. Кріль „	1.00
Е. Мак, Боффало	2.00	М. Захарків „	1.00
О. Бородієвич, Филаделфія	2.00	Т. Скальський „	1.00
Г. Князь, Джерзі Сіті	2.00	Г. Било „	1.00
І. Шестак, Росфорд	2.00	О. Каменець „	1.00
		Разом	$ 362.50
		Раніше проголошено	$ 1,573.42
		Разом	$ 1,935.92

СТУДИННА (КАЛЕДЖОВА) ГРАМОТА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ЗАПЕВНИТЬ ВАШИМ ДІТЯМ ВИСОКІ СТУДІЇ, А З НИМИ КРАЩЕ Й БАГАТШЕ ЖИТТЯ! НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ ЗІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ ВАШИХ ДІТЕЙ!

З Волі Всевишнього,
на 44-му році життя, після довгої і тяжкої хвороби — вранці у п'ятницю, 1-го грудня 1961, відійшла у Вічність

бл. п. Марія Михайлівна БАЙБАК

про що у глибокому смутку й скорботі повідомляє родина Померлої.

Згідно завчасного свого завідання Покійна буде похована у СЕРЕДУ, 6-го ГРУДНЯ 1961 року, на цвинтарі православного Свято-Троїцького Монастиря у Джорджданвіллі, Н. Й.

Родина БАЙБАК

ПОВІДОМЛЕННЯ

Високошанованих наших Клієнтів, українські Установи і Організації, які мають заборгування у „СВОБОДІ" з титулу своїх оголошень, просимо ВИРІВНЯТИ ЯКНАЙСКОРШЕ свої зобов'язання.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

Дальші подробиці скритовбивства д-ра Ребета і Ст. Бандери

(Закінчення зі стор. 1-ої)

політичного діяча д-ра Лева Ребета. Для цього він пройшов окремий вишкіл, бо треба було вивчити нову зброю — пістолю, що вистрілює отруту.

В день першого злочину приїхав Б. Сташинський до Мюнхену нібито з міста Ессен під прізвищем „Дреґер". Замешкав він в одному з мюнхенських готелів, виповнивши там картку поліційного зголошення на особисті дані фіктивного німця. 12-го жовтня 1957 р. йому вдалося знайти д-ра Лева Ребета на Дахауерштрассе і звідтіля прослідити за ним аж на Карльспляц. На площі Карла, одній з найбільш рухливих, Сташинський випередив свою жертву і, вийшовши на поверх, повернув назад до виходу, так, щоб зустріти д-ра Ребета на сходах. В правій руці тримав він завинуту в газету пістолю, яка мала вигляд складеного з трьох частин циліндра. Переходячи біля д-ра Ребета, він натиснув на механізм, уміщений у першій частині циліндра; важіль механізму викликав експльозію певної речовини, яка без гуку натиснула на вміщений в другій частині пістолі товчок. Цей знову розтиснув ампулу з отрутою і випприснув її через третю частину пістолі, яка закінчувалась густою сіткою, що мала своїм завданням не пропустити кусків скла. Розпилена отруя відразу спаралізувала віддихові органи жертви і цим спричинила її смерть. Через десять хвилин параліч зник, і сліду на обличчі жертви не залишилося. Всі припускали, що смерть наступила внаслідок серцевої атаки. Лише медична експертиза могла б знайти в тілі сліди отруї, хоч і при тому ніхто не міг пояснити, як ця отруя попала в організм. Знаючи, що ціянкалі звичайно проковтують, лікарі при обдукції Степана Бандери ствердили: „Отруя діяла від шлунка".

Виприскнувши отрую в обличчя д-ра Лева Ребета, агент Сташинський вийшов з будинку, кинув у канал знаряддя злочину і від'їхав з баварської столиці. В наступних місяцях виконував він свою кур'єрську роботу, поки не дістав у 1959 році нове доручення: замордувати Степана Бандеру.

Підготовляючись до нового злочину, Сташинський пробував кілька разів дістатися до будинку при Крайтмаєрштрассе 7, де жила родина С. Бандери. Це, одначе, не було так легко, як на Карльспляц. Тому він вирішив у травні 1959 року зустріти Степана Бандеру біля ґаражу, де стояло його авто. У брамі завважив він, що Степан Бандера не сам, а з охороною, і щоб не прозрадитись, поспішно втік, викинув в Гофґартен, до каналу, зброю і повернувся назад до своїх КҐБівських шефів.

Влітку того ж року найвищі чинники КҐБ „переконали" Сташинського, що Степан Бандера мусить бути знищений. Вони вручили йому ключі до брами будинку при Крайтмаєрштрассе і вислали назад до Німеччини. Цього разу Сташинський приїхав до Мюнхену з документом на ім'я „Будайт", що нібито мешкав у Дортмунді (Рурщина). Карта поліційного зголошення, виповнена Сташинським у готелі, знаходиться тепер, так само, як і попередня, в руках німецької поліції.

Щоб дістатися до будинку, Сташинський пробував відкрити браму аж три рази. Кожного разу він мусів втікати, залишаючи в замку надламані куски ключа, що й стали тепер одним із доказів, на підставі яких німецькі офіційні чинники могли ствердити правдивість зізнань Сташинського. Нарешті аґентові вдалося підробити ключ і відкрити двері. 15-го жовтня 1959 року він, подібно як на Карльспляц, зайшов до сходової клітки скоріше, як С. Бандера, і повертаючись вниз зустрівся з ним у хвилину, коли той шукав у кишені ключа. Запитавши, чи не може чим допомогти, звернув увагу на себе і випрснув з загорненої в газету пістолі отрую в обличчя, коли провідник повернув голову в його бік. Не чекаючи ані секунди і не впевняючись в тому, чи виконав морд, Сташинський вийшов з будинку, поїхав на головний двірець, сів у поїзд, що йшов до Франкфурту над Майном, а звідтіля відлетів до Берліну і далі, під прізвищем Крилов, до Москви. В Москві чекав уже на нього шеф КҐБ Шелепін з орденом „червоного прапора" і, як уже відомо, з дозволом одружитися з німкою, яку пізнав Сташинський 1957 року в Берліні, називаючись Леманном.

Щоб усе виглядало природнім, Сташинський навіть обвінчався в католицькій церкві. Лише після шлюбу дізналася його дружина, що її чоловік не Леманн і не німець, а совєтський громадянин „Крилов". Ще пізніше, в Москві, куди „Крилови" виїхали, мусіла вона проковтнути нову гірку пігулку: Сташинський признався їй повністю, відслонивши заслону свого темного життя.

Це признання відіграло в Сташинського житті вирішальну ролю, а разом з тим дало можливість всім українцям і вільному світові пізнати правдивого вбивцю Степана Бандери. Сташинський, зовсім припадково, шукаючи в стінах блощиць, відкрив захований мікрофон. Йому стало ясним, що всі його розмови підслухувано. Щоб врятувати своє життя, він використав 8 серпня 1961 р. нагоду, сів після похорону свого новонародженого сина в таксі біля цвинтаря і, „зґубивши" КҐБівських „хоронителів", дістався на двірець міської залізниці (С-Бан) Фрідріхштрассе, а звідтіль разом з дружиною — до американського сектору, де зголосився до поліційних чинників. Американці прийняли його зізнання скептично, і після якогось часу передали німецькій поліції та прокуратурі, а ці останні, на основі згадуваних вище доказів, ствердили, що зізнання Сташинського правдиві і безсумнівні. Крім карток поліційного зголошення, які знайдено в названих Сташинським готелях, та кусків ключа, що лежали два роки у механізмі замка в брамі будинку при Крайтмаєрштрассе, знайшлася ще одна жінка, яка, бачила Сташинського в день доконаного ним убивства і навіть обмінялась з ним кількома словами. Сташинський стояв до неї спиною, але важливим є факт, що вона його дійсно бачила і з ним говорила. Під час слідства 1959 року вона на поліції про це не заявила, не приділяючи тому фактові особливої ваги. А тепер, після зізнання Сташинського німецька поліція її знайшла і дістала ще одне підтвердження в своїм слідстві.

● **На Сагару,** яка своїм пустельним обширом є втроє більша за всю метрополітальну Францію, але має тільки 550,000 населення, з чого 180.000 є арабських кочівників, а тільки 17.500 европейців, — вже теж дійшла альжирсько - арабська націоналістична пропаґанда. Проте вона не має там великого успіху, бо тамошні консервативні релігійні араби ставляться ворожо до всіх революційних ідей і тому воліють співпрацювати з французами.

● **Світова Рада Церков,** яка на своєму конґресі в Ню Делі в Індії прийняла до свого складу російську Православну Церкву з СССР, має проголосити заяву в справі комунізму перед закінченням своїх нарад 7 грудня ц. р. Відомий євангелицький проповідник Біллі Ґрагам, який був на тому конґресі, як обсерватор, заявив з обуренням, що Світова Рада Церков, приймаючи підпорядковану большевикам Церкву, ні словом не згадала про войовничий атеїзм комунізму.

Головна Управа ОбВУА відбула наради

Філаделфія. — Минулої суботи, 2-го грудня, тут в домівці ЗУАДКУ відбулось засідання Головної Управи Об'єднання б. вояків українців в Америці, на якому було приявних 12 членів під головуванням д-ра В. Ґалана. З-посеред різних обмірковуваних справ стверджено, що остання збірка на воєнних інвалідів, що її традиційно переводиться кожного листопада, своїми вислідами не стоятиме позаду останньої. Докладного підрахунку ще нема. Рішено звернутись до УКК з внесенням на уреґулювання збірок на прерізні цілі в Америці. Обговорено справу Воєнного Хреста та визначено термін найближчого Шостого Делеґатського З'їзду ОбВУА на другу половину березня ц. р. Управа одноголосно зайняла становище проти факту, що ґен. Павло Шандрук прийняв польський ордер „Віртуті мілітарі". Головна Управа ОбВУА визнала, що це політичне, а не військове відзначення від того уряду, який стоїть на становищі, що Західня Україна це „східні креси", які повинні належати до Польщі. З уваги на поголоски, що деякі українські політичні чинники одобрили передтим прийняття того польського відзначення, висловлено жаль, що „таку апробату видано без докладного проаналізування справи з погляду загально - громадського інтересу". Такою самою одноголосною ухвалою зайнято також критичне становище до переведених недавно військових підвищень колишніх українських старшин.

Дипломат ОН протестує проти політики Англії і Франції в Конґо

Об'єднані Нації. — Д-р Конор Круз О'Брієн, 44-річний ірляндський дипломат, який був асистентом ірляндського міністра закордонних справ, поки не перейшов на службу в Секретаріяті Об'єднаних Націй і не став, на просьбу пок. Даґа Гаммершилда, представником ОН в конґолійській провінції Катанзі, зрікся однаково свого становища в Об'єднаних Націях, як в ірляндському міністерстві закордонних справ, на знак протесту проти натиску, що його постійно робили на нього Англія, і Франція, противники політики ОН в Конґо. О'Брієн оприлюднив в цій справі заяву з гострим натавруванням закулісового натиску, робленого на нього представниками названих двох західньо - европейських держав, коли він хотів переводити в життя резолюцію Ради Безпеки Об'єднаних Націй в справі видалення з Конґа закордонних військовиків, платних добровільців в провінційній армії в Катанзі. О'Брієн стверджує, що коли він прибув до Катанґи в червні цього року, то знайшов там 500 чужинецьких платних військовиків, у тому числі 200 бельгійських старшин. Його акція за репатріяцію тих осіб до Европи стрінула рішучий спротив збоку Бельгії, Британії і Франції. О'Брієн критикує відносини, в яких держави, яким не до смаку рішення Ради Безпеки ОН, стараються ті рішення саботувати поза установою ОН. В Катанзі знову неспокій: катанґські вояки схопили 11 вояків на службі ОН.

Уряд дозволив платити банкам по 4 відсотки від ощадностей

Вашинґтон. — Федеральна Резервова Рада і Федеральна Корпорація для забезпечення ощадностей дозволили 13,100 торговельних банків, починаючи від 17-го січня 1962 р., платити відсотки від ощадностей по 4% річно, якщо вони вкладені принаймні на один рік, і по 3.5 відсотка від ощадностей на коротші реченці. Очевидно, що це є тільки дозвіл торговельним банкам, а не примус, тому власники ощадностей дістають збільшені відсотки тільки тоді, коли їх дирекція банку про це повідомить. Всі ці 13,100 банків мають коло $80 більйонів ощадностей. Уряд дозволив збільшити відсотки торговельним банкам з трьох причин: 1. щоб ті банки могли з успіхом конкурувати з ощадностевими і позичковими банками, які вже мали право платити більші ощадності. 2. Банки зможуть платити більші відсотки закордонним власникам ощадностям. 3. Це заохотить людей до ощадстей, що причиниться до росту економіки.

Плянують роззосередження урядових аґенцій

Вашинґтон. — Підкомісія в справах урядових операцій в Палаті Репрезентантів працює над законопроєктом про розосередження урядових аґенцій, які не мусять бути в столиці. Законопроєкт в цій справі вніс конґресмен - демократ із Висконсину Генрі С. Ройсс, який передбачає, що метрополія Вашинґтону, Д. К., в найближчих декадах зросте з двох мільйонів населення до п'ятьох мільйонів. Конґресмени побоюються, що повітря у Вашинґтоні готове статися таким самим „смоґом", який появляється деколи в Каліфорнії. Тому треба щось робити, щоб виселити зі столиці ті урядові аґенції, які з повним успіхом могли б працювати поза Вашинґтоном.

Радаровий апарат виявив у космічних просторах 350 мільйонів мідяних волосинок

Лексінґтон, Массачусетс. — Радаровий апарат виявив в космічних просторах 350 мільйонів мідяних волосинок, які летунство випустило було ще 21-го жовтня за допомогою ракети, щоб вони в космічних просторах створили густий пояс довкола Землі, який поліпшував би радієву комунікацію. Довший час не можна було встановити, що сталося з цими дротиками, що є три рази тонші від волосинки. 3-го листопада вперше вдалося радаром виявити ті мідяні дротики, які не діяли згідно з призначенням і не розсипалися в час лету довкола Землі, творячи немов поміст в космічних просторах, від якого мали б відбиватися радіові хвилі. Томас Ф. Роджерс із Лінкольн лябораторії гадає, що ті дротики таки створять металевий пояс довкола Землі. Досі бачили ті мідяні волосинки за допомогою радарового апарату в днях 3, 13, 15 і 22-го листопада. Довший час гадали, що ті волосинки загубилися в космосі.

● **Економіст** — професор Гарвардського університету, Карл Кейсен найменований на заступника окремого асистента президента Кеннеді в справі крайової безпеки. Кейсен буде заступником Мек Джорджа Бонді, який очолює персональний відділ в аґенції безпеки.

Адв. І. Флис, голова Окружного Комітету Відділів УНСоюзу

(Закінчення із стор. 1-ої)

її добрі й некорисні сторони, здобутки й занедбання та намітив ряд завдань, які стоять перед округою і її управою. Зокрема він закликав нову управу більше цікавитися малими і занедбаними Відділами, які від років не збільшили свого членства, але навпаки його тратять і мимо великих досягнень інших, працьовитих Відділів, на загал приносять некорисні висліди праці для цієї округи. Доповідач підсумував втрати округи за останні роки й закликав приявних ще в грудні їх вповні вирівняти, щоб не входити в нове міжконвенційне чотириліття з втратою, але з помітним приростом. Округа, на терені якої відбудеться недалека конвенція, мусить не тільки виявитися добрим господарем, але також дати під кожним оглядом найкращий приклад. Найбільшим досягненням округи було б здобуття перехідного прапора, який уфундував Гол. Екзекутивний Комітет УНСоюзу для округи, яка здобуде найбільше число членів в цій передконвенційній кампанії. По словах доповідача нюйоркська округа має на це ще реальну можливість. Дальшим завданням для численних відділів округи є доповнення числа дорослих членів для того, щоб здобути право на самостійного делеґата чи більше делеґатів. Деяким відділам для цього бракує тільки невеличке число членів, яких легко можна здобути впродовж грудня. Гол. секретар висловив признання передовим відділам в цій кампанії, а саме 325, 194, 204 і 267 та передовим організаторам, які вже стали членами-основниками недавно закладеного Клюбу Заслужених Організаторів, а саме: І. Флисові, В. Никифорукові, В. Цюпі, В. Кловзникові, І. Сидорові, В. Мандзієві та надійним кандидатам на членів Клюбу: д-рові В. Палідворові, І. Василишинові, М. Шпитковій, В. Гасієві і бувшій гол. радній Марії Демидчук, як також другим заслуженим організаторам членів, як В. Коваль, пані Н. Литвиненко, пані С. Соколишин, пані Х. Навроцька, П. Бойко і ін. На закінчення гол. секретар підмітив ряд громадських обов'язків Відділів, які вони повинні виповнити, закінчуючи цей рік праці, а саме щиру жертвенність на пам'ятник Шевченкові у Вашинґтоні, докінчення збірки на Колеґію в Стемфорді, в якій одна із зальноситиме ім'я УНСоюзу, докінчення збірки на пам'ятник Мазепі на Союзівці і інші.

Опісля відбулися вибори нової управи та контрольної комісії Округи. Обрано на черговий рік такі особи: адв. Іван Флис голова, пані Марія Демидчук і інсп. Іван Василишин — містоголови, Василь Никифорук і Василь Цюпа — секретарі. Григорій Яремчук — касир, д-р Василь Палідвор — організаційний референт, Волтер Кловзник — імпрезовий референт і д-р Едвард Жарський — пресовий референт. До контрольної комісії обрано: мґра Івана Винника, Павла Марка, мґра Романа Гуглевича, Івана Вербовського й Івана Галичина.

● **Д-р Ульріх С. Люфт** із Ню Мексіко заявив, що американських 7-ох астронавтів не вибирали як найкращими під фізичним оглядом чоловіків, тільки дивилися на те, чи здібні вони до важких зусиль в найближчих роках. Вибрані на астронавтів, — це пересічні під фізичним оглядом особи, що не мають окремих фізичних професій.

ОГОЛОШЕННЯ ВІДДІЛІВ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

СОЮЗОВЦІ! Ваш Відділ Українського Народного Союзу це Ваша родина, Ваша вужча громада, Ваша установа! Місячні чи річні, як і кожні інші збори Вашого Відділу вирішують важливі справи, що відносяться до Вас особисто, до Вашої родини і Вашої спільноти. Тому, Ваша участь у цих зборах мусить бути обов'язкова, бо вона є у Вашому найкращому інтересі! То ж приходіть усі на збори свого Відділу та спільно, всією громадою, подбайте про спільну кращу долю. На місячні збори обов'язково приносіть свої вкладки і вкладкові книжечки, вирівнюйте всі свої організаційні зобов'язання та вимагайте цього від інших. На річних зборах подбайте, щоб Ваш Відділ мав найкращу Управу і самі не відмовляйтесь від обов'язків урядовця, якщо Вам такі обов'язки повірять члени. На збори приходіть точно! В Українському Народному Союзі наша будучність!

У найближчому часі відбудуться збори:

СУБОТА, 9-го ГРУДНЯ 1961:

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Звичайні Збори Т-ва „Мир", Відділ 324, в год. 7:00 веч. З огляду на кінець року, просимо членів вирівняти всі вкладки до УНСоюзу. — І. Струк, секр.

АМСТЕРДАМ, Н. Й. — Місячні Збори і вибір Управи на 1962 рік Т-ва І. Франка, Відд. 266, в год. 7:30 веч., в Горожанському Клюбі, при 3-5 Телер вулиці. Просимо всіх членів прибути на ці Збори. — В. Труфин, секр.

СТАПЛЕТОН, Ст. Ай., Н. Й. — Річні Збори Б-ва св. Арх. Михаїла, Відд. 211, точно в год. 7:30 веч., в парафіяльній залі, при 288 Vanderbelt Ave. В програмі Зборів будуть звіти Управи і Контр. Комісії та вибір нової Управи на 1962 рік. Тому присутність побажана. — Т. Соколовський, секр.

НЕДІЛЯ, 10-го ГРУДНЯ 1961:

AMBRIDGE, Pa. — Річні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 276, в год. 2:00 по пол. На порядку дня: звіти та вибір нової Управи на 1962 рік. — С. Іваницький, секр.

McKEESPORT, Pa. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 132, в церковній залі, по закінченні Служби Божої. Всіх членів Відділу запрошуємо, з огляду на вибір нової Управи. Теперішні члени Управи є: М. Юсик, през.; Н. Несторович, кас.; Д. Смерека, секр.

ТОЛІДО, Огайо. — Річні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 167, в год. 2:00 по пол., в залі св. Михаїла, при 2824 Леґрейдж вул. Участь членів у Зборах побажана. Просимо вирівняти залеглі членські вкладки та вибрати нову Управу на 1962 рік. — Д. Медецький, предс.; Ів. Вельґан, секр.-кас.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Річні Збори С-ва Рожд. Пресв. Богородиці, Відд. 36, в год. 4:30 по пол., в церковній залі. Просимо членкинь прибути на Збори, з огляду на вибір нової Управи на 1962 рік. — Є. Геруля, предс.; К. Ярославська, кас.; С. Гунька, секр.

ГЕМТРТЕМК, Миш. — Річні Збори Т-ва ім. М. Шашкевича, Відд. 94, в год. 2:00 по пол., в залі Укр. Дем. Клюбу, при 2376 Грелінґ вул. — С. Гринчук, секр.

МОНЕССЕН, Па. — Річні Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла, Відд. 338, в год. 1:30 по пол., в Українському Домі, при 2-ій вул. і 213 Скунмекер Еве. На Зборах буде вибір нової Управи на 1962 рік. — П. Янковський, секр.

МЕНВИЛ, Н. Дж. — Місячні Збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 349, в год. 2:00 по пол., в домі Ветеранів, при вулиці Вашинґтона. Присутність всіх членів обов'язкова. — Управа.

АНСОНІЯ, Конн. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 67, точно в год. 2:00 по пол., в залі „Ліберті", при Май вул. В програмі Зборів: вибір нової Управи на 1962 рік. — І. Патуляк, предс.; І. Черовський, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Збори Т-ва „Сокіл", Відд. 336, в год. 1:00 по пол., в Народному Домі, при 2253 W. 14th St. — Т. Кальмук, рек. секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Річні Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 146, точно в год. 1:00 по пол., в Українському Осередку, при 2965 Carpenter St. Обов'язком кожного члена прибути на ці збори. Буде вибір нової Управа на 1962 рік. — Управа.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. — Річні Збори Б-ва св. Володимира, Відд. 286, в год. 2:00 по пол., в УНДомі, при Fleet Street and Oakland Ave. Буде вибір делеґатів на найближчу Конвенцію УНСоюзу. — В. Хиляк, секр.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 251, в год. 11:00 до 1:00 по пол., в залі під церквою св. ап. Петра і Павла, при 7-ій вул. West. — П. Кореневич, секр.

ГЕРКІМЕР, Н. Й. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 192, в год. 1:30 по пол., в УНДомі, при 321 King St. — М. Політило, секр.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 367, в год. 1:30 по пол., в церковній залі. — В. Попович, секретар.

КЛІВЛЕНД, Огайо. — Місячні Збори Т-ва ім. І. Франка, Відд. 334, в год. 1:00 по пол., в Українському Домі, при 2253 14-ій вул., в залі ч. 22. На цих Зборах буде обговорена справа Річних Зборів, які мали б відбутися у місяці січні 1962 року. — Гр. Демкович, рек. секр.

ОЛІЄН, Н. Й. — Річні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 363, в год. 2:00 по пол., в домі при 1003 Врук вул. — Управа.

PHOENIXVILLE, Pa. — Річні Збори Б-ва св. ап. Петра і Павла, Відд. 321, в парохіяльній залі. Управа просить вирівняти членські вкладки та вибрати нову Управу на 1962 рік. — Д. Чук, секр.

GARY, Indiana. — Річні Збори Відд. 100, в год. 2:00 по пол., в Інтернаціональному Інституті, при 15th & Madison St. Всіх членів Відділу запрошується прибути з уваги на вибір Управи на 1962 рік. — Юліян Фудж, секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Загальні Річні Збори Б-ва св. І. Хрестителя, Відд. 292, в год. 1:30 по пол., в УНДомі. — Управа.

ДІТРОЙТ, Миш. — Річні Загальні Збори Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 75, в год. 1:00 по пол., в залі УНДому при вул. Мартін. Проситься всіх членів прибути на ці Збори. — Б. Верещинський, фін. секр.

ДІТРОЙТ, Миш. — Річні Загальні Збори Б-ва св. о. Миколая, Відд. 175, в год. 1:00 по пол., в залі УНДому, при вул. Мартін. Якщо було б замале число членів, Збори відбудуться пів години пізніше, при такій кількості членів, яка буде присутня на залі. — Управа.

КЛІФТОН, Н. Дж. — Річні Збори Т-ва „Українська Січ", Відд. 182, в год. 2:00 по пол., в залі української прав. церкви, при 45-47 Hope Ave. в Пасейку, Н. Дж. Просимо про присутність з огляду на вибір нової Управи на 1962 рік. — Мих. Філь, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, Па. — Збори Т-ва „Єдність", Відд. 163, в год. 12:00 впол., в домі Горожан, при 847 N. Franklin St. Тому, що зближається кінець року, Управа Т-ва просить своїх членів вирівняти всі залеглості. — С. Филик, фін. секр.

БАЛТИМОРЕ, Мд. — Місячні Збори Б-ва Пресв. Тройці, Відд. 320, в год. 2:00 по пол., в Українському Горож. Клюбі, при 3101 O'Donnell Street. Проситься всіх членів прибути на означений час, та вирівняти свої залеглості. — Д. Пісецький, предс.; І. Малко, секр.

ТАРЗАН, ч. 4756. Близнюки Остін!

Тарзан із недовір'я витріщив очі. — Я ж бачив вас при накручуванні фільму... Ви ж тепер твердите, що мене ви ніколи не бачили...

— Я бачу вас аж тепер, — перервав актор. — Ви певно маєте на думці мого брата, Тоні...

— Брата? — сказав безпорадно Тарзан. — Так, — була відповідь, — Тоні і Джан Остін... ми є подібні близнюки!

Посмертні згадки

Юрій МЕЛЬНИКЕВИЧ, народжений 1885 р. в селі Глучков, пов. Сянік, Зах. Україна, член Т-ва „Запорозька Січ", Відд. 155 УНСоюзу в Перт Амбою, Н. Дж., помер 19-го листопада 1961 р. В. И. П.!
І. Будняк, секр.

Інж. Павло ГУЦАЛ — довголітній кооператор на Рідних Землях, член ЛВУ, член Кред. Кооперативи в Монтреалі, Канада, член парохії Успення Божої Матері в Роземонт та член Відд. 471 УНСоюзу в Монтреалі, помер ненадійно, на 58-му році життя, 5-го листопада 1961 р. Покійний полишив горем прибитих дружину Наталію з дому Грицай, двох синів: Романа, та Юрія, доньку Лідію, сестру, 2 братів та шваґрів і багатьох Друзів та Приятелів. Похорон відбувся 8-го листопада 1961 року, з церкви Успення Божої Матері, на місцевий цвинтар, при участі Родини, Односельчан та Приятелів. Над домовиною прощав Покійного о. І. Гаврилюк, В. Бринявський від ЛВУ та І. Король від усіх. — В. И. П.!
В. Цимбала, секр.